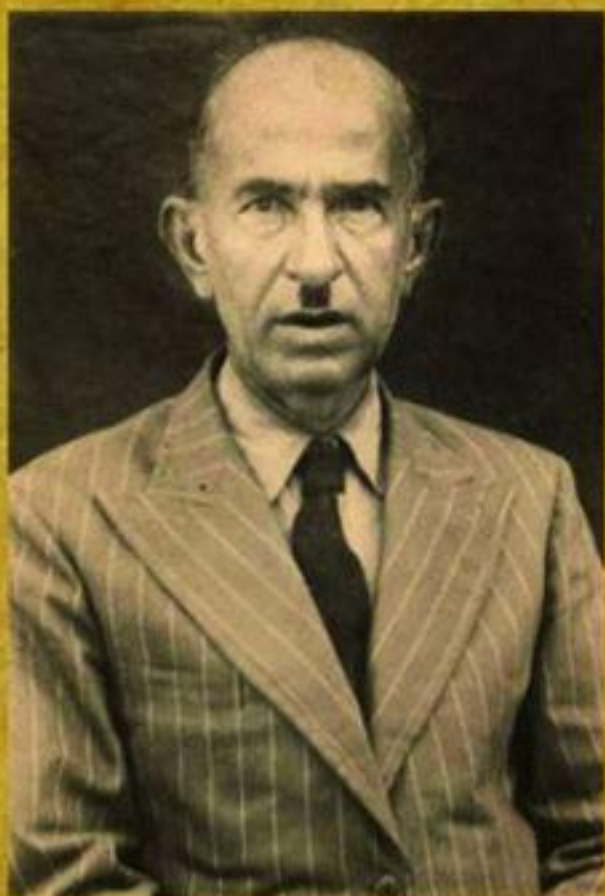

دیوانی شیخ رحمہ دی شیخ غنی
« فوزی »

نامادہ گردن : سدیق سالج

دیوانی

شیخ محمدی شیخ غنی

بنک فیزی

بنکھي ژين

دیوانی
شیخ نه حمەدی شیخ غەنی
‘فەوزی’

ئامادەکردن

سەدیق سەلح

بنکە ی زین

سەلیمانی ۲۰۱۹

سەرپەرشتی له چاپدراوه کانی بنکه

سدیق صالح

ژنجیره: ١٨٦

کتیب: دیوانی شیخ ئەحمەدی شیخ عەبی 'فەوزی'

ئامادەکردن: سدیق صالح

پیتچنین: سهههههه

له قالیبدان: لاس

خەت و رووبەرگ: ئەحمەد سههههه

ژمارەدی سپاردن: ٢٠١٢ی سالی ٢٠١٩ی بهرینوده به رایه تیی گشتیی کتیبخانه گشتیه کان

شویتی چاپ: سلیمانی، چاپخانه ی ژین

سالی چاپ: ٢٠١٩

له بلاوکراوه کانی بنکه ی به لگاندن و لیکوئینه و دی ژین

عیراق: هه رتیی کوردستان، سلیمانی، شه قاتی بهرهمه گروون، گه ره گن به رانان ١٠٧
ناسیا: ٠٧٧٠١٤٨٦٢٢ یا ٠٧٧٠١٥٦٥٨٦٤ یان ٠٧٧٠١٥٢٢٨٩٦ - س. پوست: ١٤ به ختیاری
بنکه: www.zheen.org ئاونیشان: zheen@zheen.org

(به ریز پاریزه ر خاتوو چرو شیخ رهزا

خه رجیی له چاپدانیی کیشاوه)

پوونکردنهوه

خویندهواری بهرین

سالانی ۲۰۱۳-۲۰۱۴، له خزمهتی خودابهخشیو ماموستا محهمه دی مه لاکه ریم دا، یادی به خیر، پیکه وه خه ریکی پیناچوونه وه و ئاماده کردنی دهستنووسی "دیوانی سالم- عه بدور ره حمان به گی ساحیقرا" بووین، که خودابهخشیوان ماموستا مه لاکه بدولکه ریمی موده ریس و کاکه فاتحی کوری به ته وانه کراوی له پاش خویان به جیان هیشته بوو. تیکه لیم له گه ل ئه و بنه ماله به ریزه، دهر فتهی بۆ رهخساندم جاروبار به ئاگاداری خویان- هیندی له کۆکراوه گران به هاکی به ئه مانهت وه ربگرم و له "بنکه ی ژین" وینه ی ئه لکترونیان بگرمه وه و پاشان -به پیزانینه وه- بویان بگرمه وه.

دهستنووسی "دیوانی ئه حمه د فهوزی" یه کیک بوو له و شتانه که که و ته به رچاوم و نیشانی کاکه حه مه دا. فهرموویان: "کاتی خۆی رهحمه تی شیخ حه سیبی کوری شیخ ئه حمه د فهوزی خۆی هینایه به غذا و سپاردی به من، تا ئاماده ی بکه م بۆ بلاوکردنه وه. به لام سه رقالم به گه لیک کاری دیکه ی نووسینه وه و نه په رزانم تا کاتیکی بۆ ته رخان بکه م، کاریکیان کرد -به داخه وه- تا ئیستا نه توانم دهستی بۆ ببه م و ئاوا به دهستنووسی بمینیتته وه."

له به ره وه ی به ریزیان له سالانی کۆتایی ته مه نی دا -به داخه وه- له بهر نه خوشتی له سه ر جیگه که و تبه و و تین و توانی ئه وه ی نه مابوو ئه و کاره و کۆمه لیک پرۆژه ی دیکه به ته و ابوو بگه یینی، به متمانه سپاردی به بهنده، تا له هه لیک دا ئاماده ی بکه م بۆ چاپ. ئیدی له و ده مه وه ئه و دیوانه بوو به یه کیک له پرۆژه کانم.

ئەم رۆژانەى دوایی تەموزى ۲۰۱۹ پارىزەر خاتوو چرۆى
شىخ رەزاي كورەزاي شىخ ئەحمەدى شىخ غەنى، لە رېگەى
بنەمالەى مامۇستا محەممەدى مەلاکەریمەو، پىۋەندى گرت و لە
دیوانەكەى پرسىيەو، كە زانىي لەمىژە ئامادەم کردوو و لەبەر
تەنگانەى دارايى لە چاپنە دراو، بە سپاس و پىزانىنەو ئامادەگىي
نیشان دا خەرجىي لە چاپدانى بکىشى.

ئەمەى بەردەست کۆکراوہى -كەموزۆر- سەرجه مى شىعرەکانى
شاعیرە، هیوايە جىگەى شىاوى خۆى لە کتیبخانەى کوردى دا بگرى.
شایانى باسە، بەرێز مامۇستا عومەر مارف بەرزنجى بە
ئامادەکراوى کتیبەکەدا چوہو و چەند سەرنجىكى بەجىي لە
بارەيەو خستەروو. دواجار سپاس بۆ خاتوو چرۆ كە
دەست پىشخەرىي نوواند و کارىكى کرد بچمەو سەر ئەم دیوانە و
پاش پىداچوونەو و وردکردنەوینكى پىویست، بەم شىۋەيە
بکەویتە بەردەستى خویندەوارانى کورد.

سدىق سالىح

پىنج شەممە، ۲۰۱۹/۱۰/۹

سەرچاوه‌كانى ئەم دىوانه:

۱. ده‌فته‌ريكى پيوانه ۲۰×۳ سمى به‌رگى به‌ق تيگراو و سه‌دلاپه‌ريى خه‌تدار، هه‌ر ۹۱ لاپه‌ره‌ى لى ماوه‌ته‌وه؛ له‌وه ۷۹ لاپه‌ره‌ى سپيه و هه‌ر ۲۴ لاپه‌ره‌ى پرکراوه‌ته‌وه به‌شيعره‌كانى شاعير، كه به‌ده‌ستخه‌تى خۆى نووسيووه‌ته‌وه. جگه له‌وه، شيعرى كورتى شاعيرانى وهك شىخ مسته‌فاى موختى، شىخ عيساى نووربه‌خشى به‌رزنجى، بيخود، حاجى ميرزا عه‌بدوللاى كۆبى (خادىم)، مه‌ولانا خالىدى نه‌قشبه‌ندى، شىخ نه‌جمه‌دىن بياره، شىخ عومهرى زياره‌ددىن و شىخ نوورى شىخ سالى له‌ولاپه‌رانه‌دا تيه‌لگيش‌كردووه.

ئەم نوسخه‌يه كرايه بنچينه‌ى كاره‌كه. نوسخه‌كه، هه‌رچه‌نده خه‌ته‌كه‌ى -به‌گشتى- خوشخوينه، ريك‌ويكييه‌كى زورى له‌نووسينه‌وه‌دا تيدا نه‌نويناوه و هه‌موو شيعره‌كانى نه‌گرتووه‌ته‌خۆ، به‌تاييه‌ت ئەو شيعره‌نه‌ى تيدانين كه له‌رؤژنامه و گوڤاره‌كانى سه‌رده‌مى شاعيردا بلابوونه‌ته‌وه. به‌نگه‌ شاعير ئەم كۆمه‌له‌ شيعره‌ى خۆبى له‌دواوايييه‌كانى ژيانى‌دا نووسيبه‌ته‌وه.

ئەم ده‌فته‌ره ۲۷ شيعر، ۷ پينج‌خسته‌كى، ۶ چوارينه، ۵ شه‌شینه و ۱ تاكه‌شيعر (فه‌ردى) له‌خۆى گرتووه. تيگراى شيعره‌كان به‌كورديه، هه‌ر چوارينه‌يه‌ك و شه‌شینه‌يه‌كى به‌فارسيه.

سه‌ره‌تاى سالى ۲۰۱۴ شيعره‌كانى ناو ئەم ده‌فته‌ره نووسراوه. هه‌ر ده‌رفه‌تيش هه‌لكه‌وتايه، سؤراخ‌ده‌كرا بۆ به‌ده‌ست‌هينانى شيعرى ديكه‌ى شاعير. ئەنجامى ئەو ته‌قه‌لايه‌ پيداكردى ئەم سه‌رچاوانه‌ى ديكه‌ بوو:

۲. ده‌فته‌ريكى پيوانه ۲۰×۱۶ سمى خه‌تدارى به‌رگدار، كه له‌"بنكه‌ى ژين" پاريزراوه، لى نووسراوه: "اشعارى احمد فوزى". ده‌فته‌ره‌كه، له‌بنه‌ره‌دا كۆگاي سروچك له‌سليمانى له‌چاپى داوه

بۆ نووسینی قوتاییان. ئەگەرچی سالی چاپی لەسەرنییه، بەلام -بەبی
هیچ گومانیک- سەرەتای حوکمی کۆماری (سەردەمی عەبدولکەریم
قاسم) چاپ و بلالو بوووەتەو.

چل لاپەرە یەکەم، دەستخەتی خوالیخویشوو نەجمەدین مەلایە و
سەرناوەکەی "ئەشعارێ ئەحمەد ئەفەندی کورێ حاجی شیخ غەنی"یە.
شەش لاپەرە ئێوە بەدوا یەکیکی دیکە چوار لاپەرە بابەتیکی
جیاوازی لێ نووسیوە و ئێوەی دیکە سپییه. شویینی لیکردنەوێ ۱۰
لاپەرە دیکەیش دیارە. خەتەکە نەجمەدین مەلای خۆشخوینە.

ئەم دەفتەرە ۱۸ شیعر و دوو تاکەشیعری تێدان. لەوانە: دوو
شیعر و تاکەشیعریکی هەر لە بەرگی سییەمی "مینای شکستە"دا
هەبوون.

۳. بەرگی دووەمی دەستنووسی "مینای شکستە". کە
نەجمەدین مەلای سالی ۱۳۵۸/ک/۱۹۳۹ز ئامادە کردوو و لە "بنکە
ژین" پارێزراوە، پینج شیعری تێدایە.

۴. بەرگی سییەمی "مینای شکستە"یش کە نەجمەدین مەلای سالی
۱۳۵۹/ک/۱۹۴۰ز ئامادە کردوو و -هەر لەو بەتەر- لە "بنکە
ژین" پارێزراوە، لاپەرەکانی ۱۹۱-۲۰۱ی تەرخان کردوو بۆ ئەحمەد
فەوزی و ۱۶ شیعر و ۱ چوارین و ۱ تاکەشیعری تێدان. لەوانە،
تەنیا شیعریکی داشۆریی لە سەرچاوەکانی دیکەدا نەبوو.

۵. لە "دیوانی ئەحمەد حەمدی بەگ"ی دەستنووسی
نەجمەدین مەلای، کە سالی ۱۹۳۴ ئامادە کردوو، شیعری
"تەقریظی ئەحمەد فەوزی بۆ دیوانی حەمدی" لە لاپەرە سەرەتای
دیوانەکەدا نووسراوە.

۶. رۇژنامەكانى سەردەمى ھوكمى شىخ مەھمۇدى ھەفید:
بانگى كوردستان ۱ شىعر، رۇژى كوردستان ۳ شىعر و ئومىدى
ئىستىقلال ۴ شىعرى تىدايە.
۷. شىعريكى لە رۇژنامەى "ژيانەوہى سىيەم خولى ھوكمى
راستەوخوى ئىنگلىزدا لە سلیمانى ھەيە.
۸. لە ژمارەيەكى رۇژنامەى "ژينى" حاجى تۇفيقى پىرەمپۇردا
شىعريكى ھەيە.
۹. لە ژمارەيەكى خولى يەكەمى گۇڧارى "دەنگى گىتتى تازە"دا،
شىعريكى ھەيە.
۱۰. لە ديوانى "ھۇنراوانەى دەستىنوسى خوالىخۇشبوو
ئەحمەد شوكرىدا، كە برىتتىيە لە كۇراوہى شىعرنامەى ۱۷ شاعىر و
خۇيشى بە شىعر وەلامى داوئەوہ، نامەشىعريكى ھەيە،

بەنگەى ژين

شاعیرانی ناسناو فەوزی:

ئەدەبیاتی کوردیی ئەم ناوچەیە، جگە لە ئەحمەد فەوزیی شاعیری جیگەیی باس، چەند شاعیریکی دیکەیی تێدایە، هەمان ناسناوی "فەوزی"یان هەلگرتوووە و بە کاریان هێناوە:

۱. شیخ عومەری زیائەددین کۆری شیخ عوسمانی سیراجەددینی بیارە (۱۸۳۹/۸/۶-۱۹۰۱/۲/۱۲)، کە لە شیخانی نەقشبەندیی بیارەییە، شیعری گۆرانی، کوردیی ناوەراست، فارسی و عەرەبی نووسیوە.^۱

۲. مەلەعەبدولعەزیزی موفتی، کۆری مەلەئەمین کۆری مەلەئەحمەدی چاومار (۱۸۷۱-۱۹۴۷/۸/۲۰)، شیعری بە کوردی و فارسی نووسیوە و لە رۆژنامەی "پیشکەوتن"ی سلیمانی دالیی بلاو بووەتەو.^۲

۳. سەعید فەوزی، کۆری قاسم ئاغا لە بنەمالەیی ئاغاتەهای سلیمانی (۱۸۸۹-۱۹۷۴/۶/۲۴)، کە شیعری - هێندەیی زانراوە - هەر بە کوردی نووسیوە و لە رۆژنامەکانی: پیشکەوتن، بانگی کوردستان، رۆژی

^۱ بڕوانە: مەلەعەبدولکریمی مدرس، یادی مەردان: شیخە نەقشبەندییەکانی هەورامان و هەندێ لە مۆرید و مەنسووبە دیارەکانیان، بەرگی دووھەم، (لە بلاوکرەوێکانی کۆری زانیاری عێراق - دەستەیی کورد)، چاپخانەی کۆری زانیاری عێراق، بەغدا، ۱۹۸۳، ل ۱۳۹، ۱۵۱، ۱۵۴، ۱۵۶، ۱۵۷، ۱۵۸.

^۲ پیشکەوتن: یەکەمین رۆژنامەی سلیمانی، ژمارە ۱-۱۱۸ (۲۹ی ئەپرێلی ۱۹۲۰-۲۷ی جولای ۱۹۲۲)، ئامادەکردن رەفیع سەلح و سەدێق سەلح، (لە بلاوکرەوێکانی بنگەیی ژین)، چاپخانەی شەفان، سلیمانی، ۲۰۱۲، ل ۲۷-۲۸.

کوردستان، ژيانهوه، ژيان و گوڤاری دیاری کوردستان دا
بلاو بووه ته وه و دیوانی له چاپدراوی نییه، چونکه به
داخه وه- فهوتینراوه.^۳

۴. مامۆستا هیمن موکریانى له پێشهکیی "تاریک و
روون" دا باسی ئهممه فەوزی ناویکی خەلکی سلیمانی
کردووه، که مامۆستای بووه له ناوچهی موکریان و
شاعیریش بووه.^۴

به پێڕ کهمال عهبدوللاهی، نووسهری چالاکی مههابادی،
ژیاننامهی ئهو زاتهی به وردی ساغ کردووه ته وه و
ناساندوویه. وهک دهركه وتووه، ئهگه رچی به ئهسل خه لکی
سلیمانی بووه، به لام ئهممه فەوزی یه کی دیکه یه.^۵

هیچ دوورنییه، له پال ئهمانه دا، شاعیری دیکه ی ناسناو
فهوزی هه بی، یا نه ناسراو بی و لی بی ئاگابین، یان هیشتا
زانیاری له باره وه بلاونه بوو بیته وه.

^۳ بۆ ژياننامه که ی بروانه: گوڤاری دیاری کوردستان ۱۹۲۵-۱۹۲۶:
ژماره ۱-۱۶، ئاماده کردن رهفیق صالح، لیکۆلینه وه: نهوشیروان مسته فا
ئهمین و سدیق صالح، (له بلاوکراوه کانی دهزگای چاپ و په خشی
سه رده م)، چاپخانه ی دهزگای سه رده م، سلیمانی، ۲۰۰۱، ل. ۸۸.
^۴ هیمن، تاریک و روون: گولێژیریک له شیعره کانی هیمن، (له
بلاوکراوه کانی بنکه ی پێشه وا)، (سال و جیگه ی چاپی نین)، ل. ۱۰-۱۲.
^۵ بروانه: کهمال عهبدوللاهی، ئهوانه ی بۆ گه ل ژیان: مه لئه حممه فەوزی،
گوڤاری مه هاباد، ژماره ۷۳، خا که لیه دی ۱۳۸۶، ل. ۱۰-۱۳؛ ژماره ۷۴،
بانه مه ری ۱۳۸۶، ل. ۶-۹؛ ژماره ۷۵، جۆزه ردانی ۱۳۸۶، ل. ۸-۱۱.

ژياننامه‌ی شاعیر:

شیخ ئەحمەد، کوری شیخ غەنی کوری شیخ عەبدولقادر کوری سەبید حەسەنی شیخ عەلی شیخ محەممەدەسووری شیخ ئیسحاق شیخ بابارەسوولی گەوردی، بە ۱۸ پشت دەگاتەو بە شیخ عیسای نووربەخشی بەرزنجەیی. خزمایەتی لەگەڵ شیخ محەموودی حەفید هەیه، لەو روووەوە کە بەهێ خانی ئەمین عەتاری دووهم هاوسەری شیخ محەموود، خوشکەزایەتی. شیخ غەنی باوکی، خەریکی کرین و فرۆشتنی تووتن و حەیاندارێ و بازەرگانی بوو؛ کە چوو بەر حەج، لەوێ مردوو. پیشتر ژنی بۆ هەرسی کورەکی هیناوە و لە خانووێکی سەربەخۆی خۆی دا نیشته‌جێ کردوون.

شیخ ئەحمەد، سالی ۱۸۹۰ لە شاری سلیمانی لەدایک‌بوو، مامی شیخ نووری شیخ سالحی شاعیر و شەش سال لەو گەورەتر بوو. بە مندالی، وەک نەریتی باوی سەردەمەکە، لە حوجرە لای مامۆستای وەک مەلا سەعیدی زلزەیی، خواجه‌فەنی و شیخ بابا عەلی تەکی خۆیندوویە و فیری نووسین و خۆیندەو بوو. پاشان لە مەکتەبی روشدییه‌ی عەسکەری سلیمانی خۆیندوویە.

سەردەمی حوکمداری شیخ محەموود، کاتبی مەعاریف بوو. سەردەمی حوکمی پاشایەتی، ۱۹۲۷ بوو بە مەئمووری

ئىستېھلاكى ناھىيە قەرەداخ. سالانى سى، لە ناھىيە سەنگاو
كاتب بوو، لە ۱۹۳۹دا لەويو گواستراووتەو بۆ ناھىيە
سوورچى. سالانى پەنجا، وەزىفە لە گەلىك شوين ديو: كاتى
ناھىيە تانجەرۆ، كاتى ناھىيە سرۆچك (بەرزنجە) (۱۹۵۲-
۱۹۵۳). بەرزنجە زۆر پى خوشبوو، وەك زىدى باپىرانى و
شوينى ژيانى كەسانى ديارى لە وينەى شىخ حەسەنى شىخ
سالخەرەش، سەيىد ئەحمەد مەزلوومى شاعىر، حەمەگولباخ،
مچەزەكى، شىخ مەرووفى شىخ ئەحمەد بەرزنجى، شىخ غەربى
باساك و شىخ رەزاي شىخ ئەحمەد، كە دۆستى نزيكى بوون.
رۆژى ۱۹۵۸/۲/۹ كۆچى دوايى كردوو و لە گردى سەيوان بە
خاك سپىردراو.

شىخ ئەحمەد، ئەم كچ و كورانەى لەپاش بەجى ماون:
بەديعە، نەسرین، گىلاس، پەروين، نازەنين، شىخ عەبدولقادر،
شىخ حەسەب و شىخ رەزا.

شىخ ئەحمەد فەوزى، شاعىرىكى خوشمەشرەب و
كەمشىعر بوو. شىعرى لە رۆژنامەكانى: بانگى كوردستان،
رۆژى كوردستان، ئومىدى ئىستىقلال و ژيان و گۆفارى
"دەنگى گيتى تازە"دا بلاوكردوووتەو.^۶

^۶ سەرچاوەى ئەم ژياننامە: رۆژنامەكانى سەردەمى حوكمى شىخ
مەحمود، ئامادەكردن: رەفيق سالىح و سديق سالىح، (لە بلاوكراوەكانى

بىنگەي ژىن

يەكيتىي رۇژنامەنوسانى كوردستان، چاپخانى ئۇفستى تىشك،
سلىمانى، ۲۰۰۳، ل ۱۰، پەرەيەكى ژياننامەكەى كە بەريز مامۇستا شىخ
ياسىن بەرنجى -بە سىياسەود- بە تاييەت بۇ ئەم ديوانەى نوسىيود.

بسم الله الرحمن الرحيم

(۱)

يا ره‌ب، وه حورمه‌ت سه‌بيدي كه‌ونه‌ين
وه چوار هاوړيكه‌ي فه‌خري عاليه‌مه‌ين
وه ړوحي حه‌سه‌ن، زه‌هرپي‌دراو
وه عه‌ليي گه‌وره و ناونجیي كوژراو
وه خوین ړڅاوي ده‌شتي كه‌ربه‌لا
وه شين و زاريي نه‌ته‌وه‌ي زه‌هرا
دابه‌گيرسي‌نه چرای ئيمانم
سه‌رلي شيواوي شه‌وي عوصيانم
نه‌فسي شيطانم زاله به‌سه‌رما
ړووي ده‌ركه‌وتنم نبيي له شه‌رما
قوركه‌م به‌سه‌ردا هه‌تا دامانم
سه‌ركرده‌ي خيالي گوناهاكارانم
له ړبي طاعه‌تا نه‌ژنوشكاو خو‌م
له بي شه‌رميا حه‌ياتكاو خو‌م

پیر و ئوفتاده و زار و دامام
له گشت رهفیکان من بهجی ماوم
بی زادی ریگا، به پروورهردیوه
رووم وا له قایی غوفرانی ئیوه
سهگی دواکهوتووی خیلی موصطهفام
دهستوداوینی ئالی مورتهضام
ریم پی نیشان ده، زۆر بی تاوانم
هر که ریمی تۆن جیگای ئه مانم
ئه تو به خشنده و منیش سوالکهرم
تۆ پیم نه به خشی، دهس بۆ کی بهرم
شوینی تر نییه، تا رووی تی بکه م
گه ر تۆ دهرم که ی، روو له کی بکه م
رووم هر له قایی رهحمه تی تویه
ئازادکردنم به دهستی تویه
'فهوزی' به هیوای لوطفی خودایه
سهگی ئه صحابی شای ئه نبیایه^۷

(۲)

دل له وجودا میر و سهرداره
جیلوه گای عه شقی حه ضره تی یاره

^۷ سه رچاوه: دهفته ری شاعیر.

جی ئیعتیماده، پر له ئه سراره
راسته دل عهرشی په روهردگاره
چرای کاره بای نووری ئیمانه
جه ولانگای خاصی عیلم و غیرفانه
گا ئاته شگه ده، گا بتخانه یه
به زمگای عه شقه و جی جانانه یه
رؤح له ترسی دل وهک حه پس وایه
هر که دل وهستا، رؤح به رهللایه
ئاگری زهردهشت شه راره دی دل بوو
صونعی یه زدان و خونچه ی سهرچل بوو
بو دل، بو ئاگر، بوو به گولستان
مونکیری تیابوو، سهرسام و حه یران
دلی ودهابی نیعمه تی خوایه
په روهرده ی لوطفی شای ئه نیبیایه
'فه وزی' ئه م خه وی غه فله ته ت چیه؟
ئاگات له حالی دلی خوت نییه
مه لعه به ی دهستی نه فسی شه یطانه
رهش داگیرساوی ژهنگی عوصیانه
رووکه ره یه ثروب، شوینی هیوایه
باره گای به رزی مه حیووبی خوایه

قاپی ئه و شاهه جیگه ی ئه مانه
 ئاسۆ هیوایه و که عبه ی دلانه
 دایم وهک قومی "یا که ریم" ت بی
 شه راره ی قهلبت بای نه سیمت بی
 وهک مه جنوون ویلی دهشت و سه حرا به
 چاوه ری لوطفی شاه ی له ولا به
 به لگوو وهک سه گی دواکه وتووی خیلان
 شادی بی جاریک به یهک پارچه نان
 بیته نووری دلی بی فهرت
 رزگاری له دهست نه فسی سه گوهرت
 ئه شی له وه دوا بۆ خدمت چابی
 سه گی به رقایی "رسول الله" بی
 تا کوو له فیهی ئه و ئاسانه وه
 دلت بچیته ناو دلانه وه^۸

بنکه ی زین

(۳)

پر زمان و دلمه، یا ره ب، "قل هو الله احد"
 زور زه لیلیم، لیم بیووره به شقی "الله الصمد"

^۸ سه رچاوه: دهفته ری شاعیر.

رېگهلې ونبووی گونا هم، "یا ره سول الله" ده خیل
 وا له گيژي به حری عوصيانا نه خنکیم بی مه ده ده^۹
 گيژهلو وکه ی مه عصییه ت رېگه ی هیدایه ت گوم نه کا
 "لم یلد" رۆش که به رچاوم، "ولم یولد" مه ده ده
 نه فسی ئیثباته که ذکر ی رېی به حقه ق پیشان نه دا
 وا منیش رېیواری نه و رېیه م، خوا بمکه ی به له د
 "لم یکن له" چۆن نه بیته ذیکری قه لبم، دائیما
 مایه یی ئیمان و دینه جومله یی "کفوا أحد"
 رووم له قاپیت لامه ده، با رووره شیش بم، عه بدی تۆم
 ئایه یی "لا تقنطوا" بۆ عه فوی جورمه، "یا أحد"
 'فه وزی' گيژي دهر دی عوصیانه و به ئوممیدی عه فوو
 ده ستودا وینی ره سوولی کیریا یه تا له حه د^{۱۰}

(۴)

هه رچی هه م، یا ره ب، سه گی قاپیی ره سوولی سه روهر م
 ده ستودا وینی نه بوو به کر و ده خیلی عوممه رم
 خۆم نه وا خستۆته به رپیی حه یدهر و عوئمانه وه
 به لکوو نووری دیدهی زه هرا بیته ره هبه رم

^۹ ئەم نښه بهیته له لاتهنیشتی پهرکه دا وههائش نووسراوه:

وا له دهشتی چۆلی عوصیانی خه ریک ماوم، مه ده ده

^{۱۰} سه رچاوه: ده فته ری شاعیر.

به و كه سه ی ناوت كه ناوه "رحمة للعالمين"
كهس نييه رووی تی بکه م، یاخۆ په ناھی بۆ به رم
بی نه وا وو بی په نا، بی چاره وو ئاواره خۆم
ویلی دهشتی میخه تم، گێژ و ده به نگ و بی فه رم
وا به ئه هلو به یته وه خۆم خسته قاپیی رهحه ته ت
شه رمه زار و بی هیوا، روژه ردی دهشتی مه حشه رم
بمخه ره ژیر سیبه ری رهحم و كه ریمی خۆته وه
رووره شیش بم، عه بدی خۆت و ئومه تی پیغه مبه رم^{۱۱}

(۵)

خۆش ئامه دیی هه ضره تی شیخ مهحموود "دام اجلاله"
(بۆ خۆش ها تنی هه ضره تی حوكمه ران شیخ مهحموود ئه فه ندی
كه له رۆژی شه ممه ۳۰ ی ئه یلوولی ۱۹۲۲ گه یشته وه
سوله یمانی له ئه ساره تی هیندستانه وه، عموومی قوتابییه کانی
مه کته ب و عه سکه ری میلی و هطه نی له كه ناری ریگا
راوه ستابوون به رامبه ر به تا قی ظه فه ر (قوس النصر)، كه به
دهسته گۆل و به به یداخی کوردی رازابو وه وه، ئه م شیعرانه ی
ئه حمه د فه وزی ئه فه ندی یان ئه خوینده وه به گۆرانی، كه دلی
گویگرانی ئه کرد به ئاو!)^{۱۲}

^{۱۱} سه رچاوه: ده فته ری شاعیر.

شوکور لیللاه، مژدهبی، وا نووری ئیمان هاته وه
 ئه رشه دی ئه ولادی حه یدەر، شیر یه زدان هاته وه
 هر وه کوو یووسف له زیندانی ئه سارده ت هاته وه
 شاه ی میصره، صه د شوکور، وا روو به که نعان هاته وه
 صه ف به صه ف زومره ی مه لایک دین به ئیستیقاله وه
 بانگ ئه که ن: وا مه ظه هری ئه لطافی ره حمان هاته وه
 عه رضی ته بریکات ئه که ن جین و مه لایک، یه ک به یه ک
 زه مزه مه ی خه یرو لقه دوومه، شاه ی ده وران هاته وه
 شه مشه مه کویره له داخا خوی له قورنی، حه قیه تی
 شه و نه ما، ظولمه ت به سه رچوو، مه یری ره خشان هاته وه
 خاته می حوکی له ده س حیله ی شه یاطین ده رنه هات
 تا جه نابی ئاصه فی مولکی سوله یمان هاته وه
 جامی مه ی سا بینه گه ردش، ساقییا، تووبی خودا،
 موده دتیکه دل حه زینم، جانی جانان هاته وه
 مو طریبی خوش له هجه، کوا دهنگی رو باب و عوود و نه ی
 وه قتی وه صله، قاتلی عومری ره قیبان هاته وه

^{۱۲} نه جمه دین مه لا له لاپه ره ۱۹۲ ی بهرگی سینه می ده ستنوو سی "مینای شکسته" دا ئه مه ی نووسیوه.

جەژنی کوردستانه، قوربان، مه‌وقیعی قوربانیه
چۆن به قوربانی نه‌بم، وا فه‌خری کوردان هاته‌وه^{۱۳}

(٦)

ئه‌ی برا، گهر تۆ ته‌عالیی مولک و میله‌تته مه‌راق
رۆی حه‌قیقه‌ت بگره‌ پیش و بیده‌ره به‌ر شه‌ق نیفاق
پایه‌داریی مولک و میله‌ت، ئیتتیحاده، ئیتتیحاد
ئه‌م عه‌جوزه‌ فیتنه‌یه وا لازمه‌ بیده‌ی طه‌لاق
خودا شه‌وی کوردی به‌ رۆژ گیرا، به‌ ته‌شریفی شه‌هی
تاجه‌خشه، عالی‌هیممه‌ت، نوطفه‌یی صاحب‌بوراق
رۆحی خۆت، گهر بێ به‌دل سه‌رفی قدوومی که‌ی، که‌مه
مووحیی شه‌رعی شه‌ریفه و ناجیی کوردی عیراق
روو له‌ قایی کیرییا وو فه‌خری عاله‌م که‌ین، بلیین:
خائینی کویری، بخنکی، با نه‌کا قه‌ط واقه‌واق
ئه‌ی وه‌طه‌ن، بێ چاره‌گیت رۆی، به‌سه‌رچوو رۆژی به‌د
پایته‌ختی حه‌ضره‌تی شاهیکه، صاحب‌طه‌مطه‌راق
ئال‌ووالا خۆت برازینیته‌وه، حه‌قته‌ بلی
شادییه، عه‌یشه، جلووسه، جه‌ژنه، "نعم الاتفاق"

^{۱۳} رۆژنامه‌کانی سه‌رده‌می حوکمی شیخ مه‌حمود، (بانگی کوردستان،
ژماره ٨، ٢٩ی ئه‌یلوولی ١٩٢٢، ٤٧).

سا وەرن، ئەمجا بە مەردی دەستی یەك بگرن هەموو
 رپی موخالیف، با نەمیئ، فورصەتە عەهد و میثاق
 'فەوزی' یا ویردی زبان و دیکری قەلبت بی، بلی:
 ئیتتیفاق، ئیتتیفاق، ئیتتیفاق، ئیتتیفاق^{۱۴}

(۷)

تا دەورئەدا زەمان و ئومیدی زەمانە بی
 دەوران بە کامی چاکریی ئەو ئاستانە بی
 شەمس و قەمەر، بە کامی مەرامت نەبن، ئەگەر
 وەك قەلبی موغریضان رەش، قەط باضیا نەبی
 جەدد و زوھەل، بە رۆژ، بە شەو موشتەری صیفەت
 چ بکا، ئەگەر غولامی دەری بارەگا نەبی
 وەك زوھرە، گەر حەمەل برەقصیت، فەخرئەکا
 بیژەن صیفەت لە چاهی ئەسارەت رەهانەبی
 کئی دیی بە دیدە، یا لە تەواریخی عالەما
 شاھی وەها لە نوظفەیی ئالی عەبا نەبی
 رۆژی فەرەح، زەمانی فەلاح و سەعادەتە
 رپی موفسید و موزەوویر و بەدخواھ، دەبا نەبی

^{۱۴} هەمان سەرچاوە، (رۆژی کوردستان، ژمارە ۲، ۲۲ی تشرینی ثانیی
 ۱۳۳۸-۱۹۲۲، ل ۲-۳).

ئەم شیعەرە بى فەرمانە چىيە، 'فەوزى' كى دەلى:
رەنگ ھەر يەككە، باغە بى، با كارەبا نەبى^{۱۵}

(۸)

خودفرۆشى بەسيە، ئىظھارى نەزاكەت تا بە كەى
بەزمى ئىستىقلالە، ساقى، تىكە -تووخوا- جامى مەى
دەنگى زنجىرى ئەسارەت نايەتە گويم، فورصەتە
قولقولى مينا وو نەغمەى موطريب و ئاوازی نەى
دەورەى نەگبەت بەسەرچوو، فەصلى عىشرەت پىگەى
كوا زەرەى فنجان و عىشوہى ساقى و كوا لەنجەكەى؟
نەوبەھارى مولكى كوردستانە، فەصلى دەى نەما
سا بە كویرى چاوى دوژمن، ساقى ئەمجا بىنە مەى
دەفعەى تر ئىستىلانايى بەسەر ئەم مولكەدا
عەھدى شاھى نەوجەوانە و شاھصەلاحەددینە، دەى
وا لە سایەى ئاصەفى دەورانەو، ئىقبالى كورد
عالیيە، پەرتەوفشانە، قادیرە بۆ "كل شي"
بى، وەلىعەھدت تەماشاكە و مەلىك ئەم شاھە بى
زوبدەى ئالى حوسەین، نوظفەى مەحبوبى حەى

^{۱۵} ھەمان سەرچاوە، (رۆژى كوردستان، ژمارە ۱۱، ۳ى شوپاى ۱۳۳۸-
۱۹۲۲، ۲ل).

گەر کەسێ بێت و خەیاڵی بەد بە دایا رێ بدا
وێک ئەبوجەهلی ئەزانم، جیگەیی ئەو وەیلە، وەدی
تا ئەبەد، یا رەب، بمێنی ئەم جەلال و حیشمەتە
ئایەیی "انا فتحنا" بێ، موعینی شاھی کە^{۱۶}

(۹)

بۆ جەری دەدی "ئومیدی ئیستیقلال"
مەرحەبا، ئەی ئومیدی ئیستیقلال
نیشانەیی خاتیراتی ئیستیقبال
رۆحی من هەلفری بە خوشیی تو
بوو بە مژدەیی نەمانی ئیضمیحلال
شو کور لیللاھ کە قەومی ئەنجهبی کورد
وا خەلاص بوو لە خەوفی ئیستیجھال
بێ مەعاریف، چلۆن ئەژی میللەت؟
مەعرفەت رۆحە، نەک بە ئیستیدلال
رۆحی میللەت تەرانیە سازە هەموو
بە ئومیدی "ئومیدی ئیستیقلال"^{۱۷}

^{۱۶} هەمان سەرچاوە، (رۆژی کوردستان، ژمارە ۱۳، ۱۷ی شوباتی ۱۳۳۸-
۱۹۲۲، ۴ل).

^{۱۷} هەمان سەرچاوە، (ئومیدی ئیستیقلال، ژمارە ۳، ۴ی تشرینی ئەوەلی
۱۳۳۹-۱۹۲۳، ۴ل).

(۱۰)

لوطفی خودا، مه‌واهییی ره‌حمان، مه‌عاریفه
ته‌وحیدی حه‌ق، وه‌سیله‌یی ئیمان، مه‌عاریفه
رۆ‌حی میله‌ل، قه‌وامی ته‌ره‌قیی به‌نی‌به‌شه‌ر
فه‌ضل و هونه‌ر، جه‌واهیری ئینسان، مه‌عاریفه
بی‌عیلم هیچ‌کەس نه‌بوو په‌ی‌به‌ری به‌هیچ
حه‌تتا وه‌سائی‌طی ره‌هی عیرفان، مه‌عاریفه
بۆ ده‌فعی ظو‌لمه‌تی شه‌وی ده‌ی‌جووری جه‌هل و شیرک
به‌دری مونیر و شه‌مسی دره‌خشان، مه‌عاریفه
جه‌وه‌ره‌فرۆشه‌مه‌کته‌ب، ئه‌گه‌ر موشته‌ریی بیی
به‌حریکی پر له‌گه‌وه‌ر و مه‌رجان، مه‌عاریفه^{۱۸}

(۱۱)

حه‌سه‌بحال

ئه‌ی میله‌تی مه‌ظ‌لوومه‌ی کورد، به‌سیه‌ ئه‌م ئاهه
ماضیت به‌سه‌رچوو، چیه‌ ئه‌م وه‌ضعه‌ ته‌باهه‌؟
بۆ حال‌ت، موسته‌قه‌لی خۆت صه‌رفی زیهن‌که
وه‌خت‌ت له‌ ده‌سایه‌، ئه‌مه‌ ئه‌ییامی ره‌فاهه‌

^{۱۸} هه‌مان سه‌رچاوه‌، (ئومیدی ئیستیقلال، ژماره‌ ۴، ۱۱ ی تشرینی ئه‌وه‌لی
۱۳۳۹-۱۹۲۳، ۱۳ ل).

ئەقوامى سەغىر و مىللەلى بى سەرۇپا زۆر
ئىمىرۇ كە لە ساىەى ھىممەتى خۆيەو شەھە
نەومىدى لە سەعيا نىيە، سا جەھد و ھەمىيەت
جىي ھىممەتە، ئەى مىللەتى كورد، نۆبەيى جەھە
ئەسبابى تەعالىت ھەيە، تىكى مەدە، زىنھار
بۆ كى بوو ئەم فەرسەتە، ئەم پىشتوپەناھە!^{۱۹}

(۱۲)

قەسى ئەمىرۇ

موتتەھىدبوونى ھەموو لازمە، سا فەوتى نەدەى
قەفەسى مورغى ئومىدە، لە دەس خۆتى نەدەى
غەيرى تەرفىھى وەطەن بى بە دلا، كفرە لە لام
جەننەتت بۆ چىيە، بى يار بە ئەشكەوتى نەدەى
مىللەتى فىكرى تەعالىي لەسەرابى، بە شەرەف
ھەموو وەك مام و بران، قەط لە سەرۇپۆتى نەدەى
نەھن و فىكر و بەدەن و "ما ملكت"، ھەرچى ھەيە
سەرفى رىگەى وەطەنى كە، بە بەروو و جەوتى نەدەى
بە ئەلەترىكى خەيال ئەر بگەرپى، جەزبى ئەكەى
قووەيى نافىعە پىشانى چرانەوتى نەدەى

^{۱۹} ھەمان سەرچاۋە، (ئومىدى ئىستىقلال، ژمارە ۵، ۱۸ى تشرىنى ئەوۋەلى
۱۳۳۹-۱۹۲۳، ۲۴-۲۵).

... ٢٠

وهصل نيزيکه، نيشانی کهسی دهمچهوتی نهدهی
'فهوزی' ئەمرۆ قصهکانت به حهقیقهت خۆشه
به خودا عهییبه، ئەگەر مژدهی ریکهوتی نهدهی^{٢١}

(١٣)

بۆ ژین ئەگەریم، خهلقه ژیانم له عیراقه
بئیره ئەلیم: ئەمن و ئەمانم له عیراقه
بهغدايه لهبۆ ئەم وهطه نه بابی موراده
جیی مهصره فخریی و تووتونهکانم له عیراقه
چیی لی ئەکهی ئەم ئەهله به؟ ئەم مازوو و کهتیره
ئەینیریه کوئ؟ شیتە، که نانم له عیراقه
پرسیم له ئەمین^{٢٢}: ئەم جله جوانانه له کوئ دی؟
شیت نیم -وتی- یاھوو، من ئەزانم له عیراقه

^{٢٠} ئەم نیوه دێره هەر خۆی له رۆژنامهکه دا په‌ریوه و له دهفته‌ره‌که‌ی
شاعیر و ده‌ست‌نوسه‌کانی دیکه‌یش دا نه‌بوو.

^{٢١} هه‌مان سه‌رچاوه، (ئومیدی ئیستیقلال، ژماره ٦، ٢٥ی تشرینی ئه‌وه‌لی
١٣٣٩-١٩٢٣، ٤٧).

^{٢٢} ئەمین: نه‌جمه‌دین مه‌لا له به‌رگی یه‌که‌می ده‌ست‌نوسه‌ی "مینای شکسته‌ دا
که کۆمه‌لیک شیعری ئەحمه‌د فه‌وزی تیدا نووسیوه‌ته‌وه، له لایه‌ره ١٩٠ی دا
له باره‌یه‌وه نووسیویه: "شیتیک بوو تا سالی ١٣٢٢هـ [١٩٠٤] مابوو، زۆر
عه‌نتیکه و قصه‌خۆش بوو. ئەچوو مه‌جلیسی پیاوه‌گه‌وره‌کان و حه‌تا شینخ
مه‌حمود [ی حه‌فید] بۆ گالته ئەیدوان."

خۆ ئەرودەتی بەغدایی نەبێ، ئەمری لە برسا
 ئەتوانی بڵێی: رۆحی رەوانم لە عێراقە
 با جینسەكەشم كورد بێ، ئەمما كوردی عێراقم
 حامیی وەطەن و شاهێ زەمانم لە عێراقە
 ئەم راببیطەیه مەعنەوییە، شیتیش ئەزانئ
 پیریکی وەكوو غەوئێ جیهانم لە عێراقە
 'فەوزی' چیبە بەینیکە فۆنۆغرافی خەیاڵت
 بێ دەنگە، وتی: گیانە، قەوانم لە عێراقە^{٢٣}

(١٤)

خزمینە، هەمیسانەوێ ژاكاوێ دلی من
 بێ سیر نییە، بەینیکە پەشۆكاوێ دلی من
 خۆی داوێتە بەر شیرێ برۆ و تیری موژەیی كێ؟
 گیانی هەموو خویناوییە، پێكاوێ^{٢٤} دلی من
 خوینتی لە دل ئەتکێ و ئەگری، بۆ چیبە یاران؟
 بەم رەنگە كەوا شیوەنی داناوێ دلی من

^{٢٣} عەبدوللا زەنگەنە، ژیانەوێ و شوینتی لە رۆژنامەنۆسیی كوردی دا
 ١٩٢٤-١٩٢٥، دەزگای چاپ و بڵاوکردنەوێ موكریانی، هەولێر، ٢٠٠٠
 (ژمارە ١٩، ٢ی مارتی ١٩٢٥، ٢٧).
^{٢٤} دەبوو "پێكاوێ" بێ.

وا که و ته ته پوتووه، خه ریکی سه فه ریکه
 بو کوئییه خودا، مه یلی به کی داوه دلی من؟
 من پیرم و نه و جوانه، دلی ناسکه، چ بکه م
 بی هووده له من عاجز و توراوه دلی من
 رویشتووه، له و ساوه سو راخی نییه لای که س
 ئاخو به چ زولفیکه وه گیرساوه دلی من!
 وهک بولبوله، عاشق به گوله، چاکی نه ناسم
 ئیستا به چلی خونچه وه ئالاوه دلی من
 خاکی چ ولاتی به سه راکه م، له ده سم چوو
 بو کوئی چوو، یا ره بیی له کوئی ماوه دلی من
 هه رچه ند نه گه ریم دهشت و دهر و کووچه یی شاران
 شوینی گومه، وا دیاره که فه وتاوه دلی من
 دوزیمه وه، خزمینه، له بهر قاپیی مه دینه
 وام زانی گه رۆکه و سه ری داناوه دلی من
 نه مزانی که رووی کردووه ته باخی مه دینه
 پشکوتووه وهک خونچه، نه فه وتاوه دلی من
 وای رووی دلی کردوته گولی رهوضه، شه و و رۆژ
 سه رخووشی هیوایه و خه می کیی ماوه دلی من
 بو نووری چرای مه عریفه ته ده وروخولیتی
 په روانه یی چی، قه قنه سی سو وتاوه دلی من

راضی نییه بهم خاکه وو ناییتته وه 'فهوزی'
وا لووتی له شاخی کورهکاژاوه دلی من^{۲۵}

(۱۵)

سوگواریی ئهحمده فهوزی له وهفاتی کهمال ئهتاتورکدا

کوردیکی شیمال، لهش به خوینته وه
روو به پیکه نین، دهم به جوینته وه
ئه هات به پئی دا، وهک تهیر ئه فیری
خوینی مه ظلوومی له رووی ئه سیری
بانگی کرد: کوردان، شین بوو به شایی
مژده بی لیتان باوکی تورک رووی
ئه بوجه هلی کورد، شه دای ناکام
"تبت یاده" تا ئاخیر که لام
رووی بو سهقه ر، جیی خووی لهوئی گرت
کورد پرگاری بوو له دهست جرت و فرت
بو ته ئریخه که ی، ئه مر وه هایه
کوردان به یه کدهم بکن هه رایه
گهل گهل بی و بچن، بلین به یه کدهم:
روح اتاتورک چو بو جهنم^{۲۶}

^{۲۵} سه رچاوه: دهفتیری شاعیر.

(۲۱۴+۴۰۲+۶۲۶+۱۷+۹۸=۱۳۵۷ [۱۹۳۸]

تاریخی کۆچی ئەتاتورک کەمال بە حیسابی ئەبجد^{۲۷}

(۱۶)

ئەلئ بیلیم و ناویرم

برا ئیشی لە بەرمایە، ئەلئ بیلیم و ناویرم
هەوای بەرزى لەسەرمایە، ئەلئ بیلیم و ناویرم
هیوایی نیشتمان بەرزبوونەوێ کورد، تیگەییى عام
شتیکى وا لە دلمایە، ئەلئ بیلیم و ناویرم
ئەرى تیگەییوکان بۆچی لە دنیا ئیمە بئەش بین
هەموو کەس وا لە خۆشیایە، ئەلئ بیلیم و ناویرم
ئەوى تیگەییو، پێگەییو، ئەوى داماو، داماو
خەریکی گێژی خولیایە، ئەلئ بیلیم و ناویرم
درۆی بیگانه بۆ تۆچی؟ چرا بۆ مالى خۆت هەلکە
وتەى شایى لە ناوایە، ئەلئ بیلیم و ناویرم
خەيالى پووچی نازیتى، بە چى دى، کەلکى چى ئەگرى؟
چيای کوردان لە ریدایە، ئەلئ بیلیم و ناویرم
وهره بنواره کانیى ناو چیا، زیو و زەرە گشتى
ئیتەر هەر نەوتە، پۆلایە، ئەلئ بیلیم و ناویرم

^{۲۶} ئەم نیووبەیتە وا دەخویندریتەو: رۆحى ئەتاتورک چوو بۆ جەهەننەم.

^{۲۷} سەرچاوە: "دەفتەرى ئەشعارى ئەحمەد فەوزى" نەجمەدین مەلا.

دهسى سويندخوارهكان بگرى، ئهبيتته سهربلند كورده
وتهى راستت ئهوى، وايه، ئهلى بيليم و ناويزم
يهكيتى چاكه بۆ ههموان، برا پشتى برا بگرى
قهدير ئيتير له لاي خوايه، ئهلى بيليم و ناويزم
وهره 'فهوزى' له مهولا با ههموو رووكهينه وه مهولا
كه ئيشمان ههر به مهولايه، ئهلى بيليم و ناويزم^{۲۸}

^{۲۸} رۆژنامهى ژين، سلیماني، ژماره ۷۰۱، ۱۹۴۳/۲/۲۵، ل ۳.
دهبوو لهبرى ئهلى" بگوترايه "ئهليم"، ئهوسا شيعردهكه ردهوانتردهبوو.
جیگهئى باسه، مامهنداغاى فانی شاعیریش پینشتیر له سالی ۱۹۳۱ دا دوو
شيعرى بهم پىوشوينه نووسيوه، يهكهمیان وا دهستی پى کردوو.
قسىكم دپته سهر زارى، دهليم بيليم و ناويزم
له باسى كورد و كردارى، دهليم بيليم و ناويزم
تا گهيشتووته:
ئيتير ئهم شيعره پايانه، ئهوهى دهرمانى كوردانه
له بارى عيلم و عيرفانه، دهليم بيليم و ناويزم
دووهميان بهمه دهستی پى کردوو:
ئهمهش باسكى دونيايه، كه خهصمى شيت و زانايه
ژيانى ميسلى خه و وايه، دهليم بيليم و ناويزم
كو تاييهكهيشى ئهمهيه:
ئهتوش فانی ههتا ماوى، خودا نوتقىكى پى داوى
له چاكهئى گهل نهكهئى خاوى، دهليم بيليم و ناويزم
(بروانه: ديوانى فانی، بهرگى يهكه، به سهريهرشتى كهمال ميراودهلى،
چاپخانهى راپهرين، سلیماني، ۱۹۷۶، ل ۱۶۱-۱۷۱).

(۱۷)

دیمانهت به خیر

دیمانهت به خیر، دیمانهت به خیر

دهنگی گیتی نوی، دیمانهت به خیر

چا وروونکه ره وه و فینکی دلانی

هیوای ژیانی تازهی خزمانی

چیرۆکه کانت، پهن دی لوقمانه

رئ پیشاندهری دواکه وتوانه

چرای زانستی هه لکرایه وه

خونچهی دلی گشت پی گه شایه وه

به راستی دهنکی تازهی گیتییه

بلا وکه ره وهی وشه ی په تییه

سه رچاوهی خو شیمان ژیا یه وه

هه زاران گریی دل کرایه وه

دیمانهت به خیر، دیمانهت به خیر

دهنگی گیتی نوی، دیمانهت به خیر^{۲۹}

^{۲۹} کۆواری دهنکی گیتی تازه، خولی یه کهم- بهرگی یه کهم، ژماره ۶-۱، تشرینی یه کهمی ۱۹۴۳- مارتی ۱۹۴۴، ئاماده کردن سدیق صالح، ره فیهق صالح و عهبدوللا زهنگه نه، (پروژهی هاوبهشی بنکهی ژین و دهزگای چاپ و بلا وکردنه وهی ئاراس)، ههولیر، ۲۰۱۰ (ژماره ۳، بهرگی یه کهم، کلنوونی یه کهمی ۱۹۴۳، ل ۱۵).

(۱۸)

شیوايه وه دل، ئیسته به سه حراودهیه، ئه گری
وهک پووشی رزیو وایه، به دهم باودهیه، ئه گری
بۆ دیدنه دوو نیرگسی شهیدایه، شه و و رۆژ
مه جنوونه، به دووی هۆبهیی له یلاودهیه، ئه گری
وهک وامیقی ئاواره په شوکاوی فیراقه
شیواوه له تاو دووری عه ذراودهیه، ئه گری
وهک بولبوله، شیتی گوله، مه فتوونی ویصاله
چاوی له دهمی خونچهیی نه کراودهیه، ئه گری
گا شیتته، گه هی عاقله، گا گێژ و ده به نگه
شهیدایی برۆ و عیشوویی ئه و چاودهیه، ئه گری
وا جهژنه، هه موو دهم له دهم و ده سل له ملانن
ئاوارهیه دل، چاوی به خویناودهیه، ئه گری
بۆ ئه م دله، یا ره ببی، قوری کوی به سه راکه م
گیراوی ضوحاکی غه مه، بۆ کاودهیه ئه گری
وا شیتته، هه میسانه وه که وتۆته دروددهشت
ئیستا که به ربی یه ثروب و به طحاودهیه، ئه گری
تا چاوی به خاکی ده ری ئه و شاهه بریژی
دایم به هیوای مه رحه مه تی خواودهیه، ئه گری

‘فهوژی’ دلەكەم شیتی گولی رهوضهیه، تووخوا
با هەر بگری، چاوی له مهولایهوه، ئهگری^{۳۰}

(۱۹)

نه شئی به هاره، بولبوله مهستانه پی ئهکه نی
سه رخۆشی عه طری خونچهیه، شاهانه پی ئهکه نی^{۳۱}
نه ورۆزه، جه ژنه، سونبول و نه سرین و یاسه مه ن
شه و بۆ و قه ره نفول و گول خه ندرانه پی ئهکه نی
ئارایشی زه مین دراوه به غارایی سه وز و سوور
دهشت و چیا و کیو و بیابانه پی ئهکه نی
سه وسه ن زبانی کرده وه بۆ شوکری نه وه هار
مینا و شه و بۆ، شه سته پهر و ره یحانه پی ئهکه نی
لاله شه رابی شه ونمی کردو وه ته پیاله وه
هاتۆته لاروله نه وه، ره قصانه پی ئهکه نی
په یمانه گیر ی گولشه نه نیرگس به نازه وه
ساقی و صوراحی و مه ی و په یمانه پی ئهکه نی
پیر نه شئی وه وه نه وشه به هۆی بای نه سیمه وه
ئه شنیه وه به عیشوه و چه ن جوانه پی ئهکه نی

^{۳۰} سه رچاود: دهفته ری شاعیر.

^{۳۱} وایش نووسراود: سه رخۆشه، رووی له خونچهیه، شاهانه پی ئهکه نی.

قومرى به ويردى "يا كه ريم" دوه هاتۆته كايه وه
 چاوى له به ژنى نازكى سه روى رهوانه، پى ئه كه نى
 ته ئىيرى نه به هاره، ته ماشاكه كونده بوو
 هاتۆته دهر له خه لوه و حه يرانه، پى ئه كه نى
 خۆ شۆرهبى به پرچه وه، وهك شىخى قادرى،
 كه وتۆته نيكرد وه و دلى خه ندانه، پى ئه كه نى
 تارايى سوورى دا به سه را، دارى ئه رخه وان
 نه خش و نىگارى كرد وه، بووكانه پى ئه كه نى
 سه رو و چنار و عه رعه ر و شمشاد و ناره وه ن
 هاتوونه ره قص و له نجه وه، كاشانه پى ئه كه نى
 هه ر كۆيرده شيوه، سه يرى ئه كه ي، بۆته تانجه رو
 فه يضى به هاره، ديجه وو سيروانه پى ئه كه نى
 من شىت و وىتى ديدنه ئه و دلبه رهم، كه چى
 صوفى به حاله تى منى ديوانه پى ئه كه نى
 'فه وزى' له تاوى دوورى جانانه كه وته كيۆ
 بۆته ره فيقى وه حشى و شىتانه پى ئه كه نى^{۳۲}

۱۹۵۱

^{۳۲} سه رچاوه: ده فته رى شاعير.

(۲۰)

جیلوه گاهی عه شقه دل، با حاله تی شیتانه بی
تیگه یشتن شهرطه، با دیوانه یا فهرزانه بی
گهر کلّیسا وو که نیشته و دهیر و ئاته شخانه یه
جهننه ته، گهرچی نه ظه رگه ی حه ضره تی جانانه بی
سوژی عه شقه کیمیایه، دل ئه کاته زیږ و زیو
دیته قیمه ت، با وه کوو من شیت و یا دیوانه بی
جهننه تیکی بی مه حبیه ت، دۆزه خه بو ئه هلی دل
با پری غیلمان و حۆری و جیگه یی شاهانه بی
جیلوه یی عه شقه ئه ره قصی، دل حه قیقی یا مه جاز
های و هووی شیتانه، به زم و نه شئه یی مه ستانه بی
بی گولی رو خساری تو، بی که یفه دل، نه شئه ی نییه
با له دهورم به ربوط و ساقی و مه ی و په یمانه بی
گوئ له وه عظی پووچی زاهید مه گره، ته ئیری نییه
بو ریایی نانه، با ریشی زلی شیخانه بی
نووری عه شقه زینه تی مه عشووق و شهوقی عاشقان
به مه لهک بی ئه م، ئه ویش ئاواره وو بی لانه بی
'فهوزی' شیواوی فیراقه و ویلی وه صلی دل به ره
یا له که عبه دهس که وی، یا خو له ناو بتخانه بی- ۱۹۵۰^{۳۳}

^{۳۳} سه رچاوده: دهفته ری شاعیر.

(۲۱)

سوجدەگایە کۆیی دلبەر، سەر لە جیئ پی ئی و برۆ
تا نەمامی پی گەیینیت، دەرئەکا خونچە و چرۆ
دل بە بی سۆزی مەحبیەت بی فەر و بی رەونەقە
زینەتی کوا؟ گەر بەسەر چاوا نەکیشرایە، برۆ
کۆری عەشقە، دل بە ئەبرۆی یارە شیربازی ئەکا
خۆی نەئەنگیوی بە موژگان، رەببی نەیکە ی رەنجەرۆ
دەستی عەشق و مەستی مەی، فەرقی وەکوو رۆژ و شەو
ئەم دلی پر نووری عەشقە، ئەو پرپووچە و درۆ
عەشقە صاحب بارەگایە، مورشیده بۆ ئەهلی دل
'فەوزی' گوی مەگرە لە دەرویش و لە صوفی و وشکەرۆ^{۳۴}

(۲۲)

ساقی، وەرە -تووخودا- بدە پیام جامە شەرابی
موطریب بەشی تۆش، بەشقی خودا، شۆر و نەوا بی
مەردانە برازینەو مەجلیس بە دەف و چەنگ
ئاوازەیی بەستە وو چۆقەنە و رەقص و سەما بی

ئەم نیوەدیزە دی دواپی وایش نووسراوە:
یا لە کەعبە و مەیکەدە، یاخۆ لەناو بتخانە بی.
^{۳۴} سەرچاوە: دەفتەری شاعیر.

به ينيكه په شوکاوی فیراقه دلی زارم
 چاره ی به مه یه و دهنگی نه ی و عوود و روبا یی
 ئی عجازی مه حبیه ت گری به رداو ده ته ئه عضام
 دانامری، بی جیلوه یی ساقی و مه یی نابی
 با یه ک بکهن به ربوط و سه مطوور و نه ی و تار
 بژ ده وره یی په یمانه، سه لامی ئومه را بی
 زاخاوی دله لابه ری غه م، قولقولی مینا
 به و نه شئه یه وه، ساقی، له سه ر په نجه یی نابی
 نووری مه یه رۆشنکه ره وه ی فیکر و ده ماغه
 بژ ئه و دله یادی روخی جانانه یی تیابی
 مه ردا نه خه لاصم که له ده س ئاگری دووری
 هر مه سستییه، چاره ی دلی ئاواره یی وابی
 ئه حوال به یه ک ده فعه ئه گوری دلی 'فهوزی'
 که ر لوطفی بیی ساقی، به یه ک پیاله شه رابی^{۳۰}

(۲۳)

ژیان، بی شو ری عه شق وه ک ژاله تاله
 دلی سۆزه ی نه بی، شیشه ی به تاله

^{۳۰} سه رچاود: ده فته ری شاعیر.

له رڼې عه شقا چ بڼرخه سه رومال
ئه سيري عه شق ئه لين: خوښی حه لاله
چ خوښه، ره بڼی، وهک سوالکهر له رڼيا
بکهوم و پښم بلڼ: رڼ مه گره خاله
له چاوم خوښی دل ته رڼی به لښاو
له دهس تیری موږدهی تهو چاوه کاله
به ناز و عیشوه جهرگی عالم ته بری
که چی سهیری ته که ی، هښستا مناله
په چه بڼ رووی جانان بوته موده
به فه توای زاهیدی دوودهس به تاله
که من دهستم نه گاته دامه نی یار
حه یاتم بڼ چیه و ژیانم مه حاله
له بوته ی عه شقی جانانا ته جوښی
دلی عاشق توواوه ی زیږی قاله
به نوممیدی ویصال 'فهوزی' له مه ولا
شهو و رڼ بگری بڼ خوټ و بناله^{۳۶}

۱۹۵۱

^{۳۶} سه رچاوه: دهفته ری شاعیر.

(۲۴)

له سینه م دهنگ و واوهیلايه ئیمشه و
ئه لێن ته شریفی دل بهر نایه ئیمشه و
سه رم سه مپووره، سینه م وهک که مانه
چریکه ی دل وهکو وهی وایه ئیمشه و
وهکو وامیق ئه گه وزی دل له خوینا
شه هیدی غه مزه که ی عه ذرایه ئیمشه و
قه سه م به و چاو و ئه برۆی نازه نینت
له دووری تو دلم شهیدایه ئیمشه و
به نووری عه شقی یار ئه گری و جوو دم
له مه جلیس دا ئه لێی لامپایه ئیمشه و
جگه ر ئه بری ئیشاره ی چاو هکانی
چ سه ره به سته، چ بێ په روایه ئیمشه و
له سه ر خۆی چوو ئه وا 'فهوزی' هه میسان
په شیوی چاو هکه ی له یلايه ئیمشه و^{۳۷}

۱۹۵۱

(۲۵)

وهکو مه جنوون، به دووی له یلا، جیگام کیوانه تا مردن
له گه ل وهحشی بیابانا ئه ژیم شیتانه تا مردن

^{۳۷} سه رچاو دهفته ری شاعیر.

گول و گولزاره باغی عهشق، به تو چی زاهیدی خویری
 هه موو هه سهر و نه سرین و گول و په یحانه تا مردن
 به شانه زولفی داهینا، به پرووی روژا شهوی هینا
 ته می کیشا به سهر دل دا، ته لی ئەو شانه تا مردن
 بروی لایی جگه ر ئە بری، به موژگان دل ئەکا کون کون
 ئیتر عاشق ئەبی چ بکا، دهوای گریانە تا مردن
 برو صوفی به مردن چی، ریات بو نانه دوونانه
 ویصالی جان و جانانه، هیوای رهندانه تا مردن
 به عیشوه و نازدوه ئەو دل به ره گه بیت و خزی دهرخا
 سه روپی عاشقه و ئەروا، فیدای جانانه تا مردن
 له دووری سه روی بالای یار، وهکوو قومری ئەنالینم
 ئیتر ویردی زمانه "یا کهریم"، رهندانه تا مردن
 له سایه ی عه شقی تووه بته رستی بوته پیشه ی من
 له گه ل پیری موغان ئیتر من و مه یخانه تا مردن
 وتم: وا که و ته پی عه شقت، دس و پی می رزان، تاکه ی
 وتی: شیتی، به رت ناده م، ئەوه جیتانه تا مردن
 وهره 'فهوزی' له مه ولا پرووی دلت دایم له مه ولا بی
 له بهر قاپیی ئەوا سهر دابنی مهردانه تا مردن^{۳۸}

^{۳۸} سه رچاوده: دهفته ری شاعیر.

(٢٦)

ئەو دلبەرە بەو عیشودە، بەو چاودە خومارە
ئەپسینی دل و بەندی جگەر، ھەر بە ئیشارە
بەسراود بە ئەگریجەوہ دل، ژینی مەحالە
بۆ کوشتنی عوششاقە کراود بە قەنارە
بەو نەشئەوہ دەربکەوئ، عیشودەیی ئەبرۆی
کوشتاری لە صەد، سییەکی ناییتە ژمارە
بۆ کۆیی نیگار کافییە پەروازی مەحەببەت
چیم داود لە سەبیارە، وە چیمە لە طەیارە
فرمیسکی مەحەببەت ھەموو زمرۆتە کە ئەرژئ
بۆ پەنجەیی جانانە، شاباشی نیگارە
گەنجینەیی دل پر لە دور و گەوھەری عەشقە
بێ نرخە لە لای ھەزرەتی یار، مالی ھەژارە
بۆ ھاتنی جانانە، ئەم شۆر و نەوایە
'فەوزی' لە رەگی دل بدە تۆیش، نوبەتی تارە^{٣٩}

١٩٥٠

(٢٧)

وہطەن نەبوونە، کە بۆی ئەچیئەوہ نەبوون دیسان
ئەتخاتە باوہشی گەرمی خۆیەوہ، نەبوون دیسان

^{٣٩} سەرچاود: دەفتەری شاعیر.

ئەو جىگە نىشتمانە، ئەگەر زادى رى لە بەرتابى
پاشايىيە نەبوونى، ئەگەر يادى خوا لە دلتابى
بوونى بەبى مەحەببەت و چوونى بەبى چرا
تاريكە، رىگە سەختە، ملت ئەشكى، ئەى برا!
بوون و نەبوون و هاتن و چوونت بە چى ئەچى
رۆحت فېدايى خاكى رەسوولى خودا نەبى
ئامەدە 'فەوزى'، روو لە نەبوون كە بە شەقەو
نەفست فرىدە، بىخەرە بەر پىلەقە و شەقەو^{٤٠}

(٢٨)

داد لە دەس ئەم چەرخە پىرە، بەرمى چۆن پەيدائەكا
سەر لە عالەم چۆن ئەشيوئىت و خۆى حاشائەكا
وا بە شەن كەوتوونە سەر خەرمانى ئازادى و لات
تىكى هەلشەيلا و و كا و دانى ئەمەل بەربائەكا
گەردولولولى گىژەلووكەى ماتەمە لەم خاكەدا
خولئەدا، ئاسۆى هيوئا ئەگرىت و تەم بەرپائەكا
وئىلى لەيلاكەى هيوئا خۆم، وام بە چۆل و هەردەو
شەرطە ئاوايىم نەوئى، تا رۆژى بەد ئاوائەكا

^{٤٠} سەرچاود: دەفتەرى شاعىر.

بىي له كۆتەي مىحنەت و زنجىرى غەم جەرگى بريم
خۆكەلەپچە بىي نيازىي رۆيىنم ئىمائەكا
دەورى مەجنوون تىپەرى، ئىستا منم شىتى ولات
بۆ نمونە، ھەر زەمانى عاشقى ريسوائەكا
رووى لەژىر ئەگرىجەدايە، لاي بەرن تووبى خوا
پەرتەوى روخسارى دەرخابا، عالەمى ئىحيائەكا
تاوى كووردەي سۆزى عەشقت قەط بلىسەي نابرى
ئاگرى زەردەشىتى عەشقە موعجىزەي ئيفشائەكا
شاكەل و شىروانە جىراوگەي غەزالانە، دلم
كەوتە جامبازە، ھەميسان مەيلى مال ئاوا ئەكا
'فەوزى' لادە تۆلە دەورى چەرخ و تىكچوونى زەمان
ھەر ئىرادەي خوايە ويستى، مالى چۆل ئاوائەكا^{۴۱}

(۲۹)

ئەم رۆحە ھەتا دەرئەچى، ھەر وايە ئىمانى
ھەرچۇنى بىي، ھەر ئەبى ئەم رۆژە نەمانى
ئەو كوردە بە ئوممىدى ھىواو، دەستى لەملكەي
ئەم زەحمەتە رۆح ھەر ئەبى بىكىشى، ھەتا كەي

^{۴۱} سەرچاودە: دەفتەرى شاعىر.

تاریکی و تەم عالەمی وا کردووہ غەمگین
 ئاسۆیی هیوای گرتووہ، نابینرئ بە دووربین
 ناحەظ وەکوو شیر نەتشلەژینی، نەکە ی ئامان
 قەط تینک نەچی و وریا بە، وەکوو رۆلەیی مەیدان
 چەند عومری درێژ هات و بەسەرچوو بە هیوای تۆ
 ببری تەوہ تا حەسرەتی کوردان بە لێقای تۆ
 ئاوازیی رەحمەت نییە تا بکری بە چیرۆک
 خۆشی ھەموو سووتاوہ، وەکوو لاشەیی ھندووک
 ئەم رۆژە رەشە، چۆن بوو تە خزم و کەسی کورد
 رەوناکیی نەھیشت، کردی بە شەو رۆژی هیوای کورد
 ھاوار و فوغانیانە لە دەس دیلی و زیندان
 بۆچ دیلی بە تەنیا بوو تە قیسەتی کوردان
 سەیری بەروپشتت بکە ی، ئەیزانی ھیواکەت
 چۆن پەرش و بلالو بۆ تەوہ دەرمانی دەواکەت
 بیگانە یە داوینی لە کورد کردوہ بە چاکا
 ناییلی نەمامی ئەمە لی نەشوونماکا
 دەوریکە کە ئەم کوردە لە ژێر باری غەمایە
 ژێردەستی یە، بروانە ئیتر چی بەسەراییە
 دل دۆنگییە، ئەسبابی ئەمەش چارەیی سەھلە
 دەس دانە دەسی یە کتر و پێکەوتنی مەیلە

رووناکییه وا بهش ئه کرئ، عهینی خه لاته
سووتینه ره بۆ ئیمه، وهیا جه ژنی به راته
مادامکی حهقه، ههر ئه بی بدرئ حهقی خۆمان
کورت بۆ ته وه شهو، وهخته به یانی بی بۆمان
وهک لاله ئه رازیته وه وا وهختی به هاره
ئهو خوینی شه هیدانه که پر دهشت و نزاره
پیشانی ئه دا، بیته وه فیکری هه موو لاوان
بۆ به رزییی کوردان کراوه به گولستان^{۴۲}

(۲۹)

رۆژی کورد له م رۆژه دا، خزمینه، چۆن که وا ئه بی
ههر که سی بۆ خۆی نه ژئ، دوا رۆژی ههر ئاوا ئه بی
گوئ له تهوسی نیشتمان بگرن، به بی په روا ئه لی:
دوودلی بی مایه یه، وهک تیغی بی مه ودا ئه بی
یه کیتی ئاتۆمه بۆ گهل، تیگه یین وه ستایه تی
قونبوله ی زهرری وه هایه، پیگه یین ئاوا ئه بی
ناحه زی گیان با بی، زانستی چاره ی ناکرئ
تیگه یین طهیری هوما یه و بازی شاه ی وا ئه بی

^{۴۲} سه رچاود: ده فته ری شاعیر.

تیکه لئی بیگانه، بیرى جیابه جیا، دواکه وتنه
 نیشتمانی تیکه نه چی، بازارى بی سه ودا نه بی
 دهستی یه ک گرتن نیشانه ی به رزی و سه ربه سستییه
 یه ک به یه ک ناسینی گهل، پیشانده رى داوا نه بی
 تو که لامى خوات هه یه، شوینی که وه، نه مری هه موو
 بار بووه، یه ک که وتنه، ری وشوینی باش ئاوا نه بی
 یه ک که ون، ئیتر به کۆمه ل روو که نه ئاسۆی هیوا
 خۆ به کۆگای گه وره پیشان دهن، وه طهن ئاوا نه بی
 یه کیتی بۆ گهل نیشانه ی ریگه یی پیشکه وتنه
 باش نه عه ملی، داییم کۆرپه ی وه طهن ساوا نه بی
 به ش کرا، داواکرا وو ئیمه بی به ش ماینه وه
 دوا په رده ی دل دۆنگی و جیابوونه وه ئاوا نه بی
 جوو له ناو جه رگه ی عه ره بدا بوو، تروومان پشتی گرت
 ناحه قی بۆ کرد به حه ق، پشت و قه وه ت ئاوا نه بی^{۴۳}

(۳۰)

گه رچی بیرم، بیرى جوانم به رزی و سه ربه سستییه
 تا له ئاسۆی هیوا وه ده رکه وئ، رۆژی ژیان
 ئال ووالا خۆی برا زینته وه تا نیشتمان
 چونکوو نه م رییه که پیویسته، هیوایی گشتییه

^{۴۳} سه رچا وه: ده فته رى شاعیر.

ئەم گولالە سوورە جوانانەي كە ئەر ز دەريان ئەخا
پى نىشانى نىشتمانخواهى ئەدا، تا تى بگەن
نىشتمان بەم رەنگە جوان ئەكرى، بە ھاواری بگەن
تا بناسرى و خۆي لەناو ھاو نىشتمانا دەربخا

ئەم پلانەي وان لە رى دا، گەرچى سەختە و زەحمەتە
بىرى گەل سەنگتاشە، ھىممەت نوپلە، با كۆ بى ھەموو
بەرگەناكرى، ورد ئەبى، ئەكرى بە رىگا زوو بە زوو
بىگرى يەككەوتنى گەل ئاگرىكى قودرەتە

با بمژرى خوينى بى كەس، گۆشتى پى بى تىن ئەبى
مالى خەلق، با قەصرى پى بكرى و برازىنریتەو
ئەم شەو رۆژى لە دوايە، ھەر ئەبى بىریتەو
تىگەيىن چارناكرى، رى وشوینى پى تەئمین ئەبى

بەر زى و نزمى ھەموو گەل، مېژوو ئىثباتى ئەكا
بى فەرى دواكەوتنە، بەر زى رەوشتى چاكەيە
دەس لەمل يەكتر بگەن، رۆژى برالە و كاكەيە
ھەر گەلى سەبرى ئەكەي، بۆ خۆي تەماشای خۆي ئەكا

ئىش بە طەييارە و دەبابە و قونبولەي زەررى نىيە
دەستى يەك بگرن بە رىكى، گشت بە پىر و جوانەو

پووکەنە کۆگایەکی وا، بێ بە ھاوار تانەو
ئیمرو پێویستی بە تەگبیرە، بە خوینەرشتن نییە^{٤٤}

(٣١)

لە جوابی کاغەزی حەضرەتی
شیخ مەحمودی حەفید نووسراوە: ^{٤٥}

قەقە قوربان، بە لوطف نامە یەکتا کردبوو رەوان
بۆ نەجاتی منی بێ کەس لە ش شین، لە فوغان
عەعە عەرضت بکەم، ئە ی قییلەیی کورد، حەضرەتی شیخ
بە بە بە خودا وو رەسوول و بە کە کاک ئەحمەدی شیخ
داروپەردوویی و جوو دەم بە شا شاپلیتەیی غەم
گری داگرتبوو، گرپی ئەچوو لەوحی قەلەم
قرچ و هووری جگەر و بۆکرووزی ئیسقان
دوو کەلی ئاگری دل گەییبوو عەرشێ رەحمان
نە بە لیشاوی سروشک و نە بە خویناوی جگەر
نە ئە کۆژایەو، چارە ی نەبوو، وەک ناری سەقەر
نامە کە ی ئیو گەیشت، عەینی وەکوو ئاوی حەیات
دایمران، تاوی نەهیشت، بوو بە فە فەرمانی بەرات

^{٤٤} سەرچاوە: دەفتەری شاعیر.

^{٤٥} دەبی شیخ حەسینی کوری لە خوار ئەم شیعەدا نووسیبتی: "باوکم
تۆزێ زمانی ئەگیرا."

ھەر وەكۆ ئاگرى زەردەشت و بە بەحرى ساوان
 نە گرى ئاگرى دل ما وو نە ئاوى چاوان
 شەشە شاكىر،^{۴۶} قەقە قوربان كەكە عەبدى خۆتە
 فە فەرمانبەرە، چالاكە، گەلى مەضبۇوطە
 ئەلى: عەرضى بكە، ئەيزانى كە من ناچارم
 بۆ ھەموو ئەمر و ئىرادەى چىيە، مەتبەارم
 قەقە 'فەوزى' ئە ئەپارپتەو دایم لە خوا
 بە كە كامى دلى تۆ بى ھەموو وەختى، دنيا^{۴۷}

(۳۲)

شىنى شورطە و قافى قايمقام يەكى گرت، "الحذر"
 بۆخچە گەردانى شەقە، بۆ كۆى ئەچى، "اين المفرد"
 موودەعى شورطە، موخەقىق شورطە، شاھىد شورطە بى
 كى بى رزگارت بكا، غەيرى خودا و عەدلى عومەر
 با لەسەر ئەخبارى كاذىب، يا بە فېكرىكى بەتال
 بۆ سىياسەت حاضرنە كرىن، بىنەوا وەك بزن و مەر
 با ھەزارى تيا ھەتو بىت و گەلىكى تيا بچى
 پى ئەلەن چاكەى ئىدارەى تيا ھەيە، دەفعى ھەرەر

^{۴۶} دەبى مەبەستى شاكىر مەجرووم بى، كە شىعەرىشى بۆ نووسىو.

^{۴۷} سەرچاود: دەفتەرى شاعىر.

ژینی مهئمووری پچووک و بی نهوا وهک میرووه
ههول نه دا بۆ ژین، له بهرپی دا ئه چئ بی شوین و سه
سوورنه خۆم وهک فرفرۆکه، من به دهس ئه م حاله وه
نوین به کۆل و نان له پشت و دار به دهست و در به در
عیزه تی نه فس مانعی پیشکه وتنه له م عه صر ده
'فهوزی' ئیتر چۆن ئه ژیی له م خاکه دا، خاکت به سه^{۴۸}

(۳۳)

هه رچی نه بیی له ناوا پانی به رزی
وهکوو تووله ی گه ری له ر، هه ر ئه له رزی
له سه رتا گه ر هه یه ده عیه ی ریاسه ت
ته شه بو ت که به قایی سوخمه سه وزی
خودا پندا وه کان وا پی گه یشتن
به سه هلی هه ر له سایه ی نه قشی درزی
وه سیله ت پی ئه وئ بۆ گه ینه مه طله ب
به بی قانع مه حاله چوونه ناو زی
ئیترا 'فهوزی' نه ماوه بۆ من و تو
نه ری ژین و نه جیگای یه ک وه نه وزی^{۴۹}

^{۴۸} سه رچاوه: دهفته ری شاعیر.

^{۴۹} سه رچاوه: دهفته ری شاعیر.

(۳۴)

تەخمیس لەسەر غەزەلی شیخ نووری برازام

جیلوه‌گاهی نووره خەلوەتخانەیی خاصانی شەو
جیگەیی ئەسرارە، سرپۆشە، دلی عیرفانی شەو
کیو لە بن دینی بلیسە ی ئاگری سۆزانی شەو
خۆت پیاویزە لە ئاهی دل‌بریندارانی شەو
نەک - خواناکەردە - گیرایی دوای نالانی شەو

نەعرەتە و نالە ی دەروونم گوئی مەلایێک کەرئەکا
تانجەرۆی ئەشکم لەگەڵ ئاوی دوواوان شەرئەکا
بۆکرووزی جەرگ و خورپە ی دل‌شعوورم دەرئەکا
دل ئەبیتە قەطرەیی خوین و لە دیدەم سەرئەکا
هەر کە رابووڕی بە دلما صوحبەتی جارانی شەو

دل‌پەشوکاوی فیراق و ویلی سەحرای غوربەتم
شین و گریانی بەدایم بۆتە جوزئی خێلقەتم
خوینی لی ئەتکی لە هیجرانا دلە ی پرمیحنەتم
یاوەر و یاری ئەنیسم، ئاھ و ئەشکی حەسرەتم
ئافەرین، ئە ی "بارک الله" دیدەیی گریانی شەو

عاشقی شەیدا بەشی گریان و دەرد و حەسرەتە
دل بە داغی پیگەیشتن، پی لە کۆتە ی نەگبەتە

تیگه‌یشتن 'فه‌وزی' پئی بزگارییه له‌م مه‌ینه‌ته
نووری له‌م پیچ و خه‌می زولفه نه‌جانت زه‌حمه‌ته
لای سه‌خی -طه‌بعه‌ن- مه‌حاله رو‌خصه‌تی میوانی شه‌و^{٥٠}

(٣٥)

ته‌خمیس له‌سه‌ر غه‌زه‌لی حه‌مدی (ئه‌حمه‌دبه‌گی فه‌تاح‌به‌گ)

بۆ گه‌ینه سه‌مای عه‌شقه، هیوام که‌وته طه‌یاره
ئه‌و شو‌عه‌یه وا ده‌رئه‌که‌وئ، جیلوه‌یی پاره
عاشق به‌شی هه‌ر ده‌وروخولی ده‌شت و نزاره
بۆ دیدنه‌نی جانانه -عه‌جه‌ب- بوومه سه‌یاره
گاهێ به‌شه‌مه‌ندوو‌فه‌ر و گاهێ به‌طه‌یاره
له‌م ریگه‌یی عه‌شقه ئه‌وی تی‌گه‌یی و به‌سه‌رچوو
من مامه‌وه بۆ تیری موژه و عیشه‌یی ئه‌بروو
دیسانه‌وه شی‌واوی فیراقه، دلی به‌دخوو
ساقی، به‌فیداتم، قه‌ده‌حیکم بده‌ری زوو
هه‌ر مه‌ستییه بیکا غه‌می ئه‌م فیرقه‌ته چاره
دل که‌وته سه‌ما ئیمرو، به‌گولچینی گولم کرد
بۆ حیف‌زی چرووی خونچه، به‌په‌رژینی چلم کرد

^{٥٠} سه‌رچاوه: ده‌فته‌ری شاعیر.

جانانە كەچى كۆتەيى كىنى لە مەلم كۆر
پەيكانى مۆژەي ھىندە برىنى لە دلم كۆر
ھەرچەند ئەكەم نايتە ميزانى ژمارە

شىتانه ھەمىسانەو ە دلم بۆتە قەلەندەر
كەوتۆتە ھەواي بەرمى مەي و رەقصى سەماكەر
ئاتەشگەدەيە، مەعبەدى وەك طەيرى سەمەندەر
دلم موجرىمى عەشقە، بە خوا حەقىقەتى دلبەر
بىستوو مە بە ئەگرىجەو ە ئەيدا لە قەنارە

مەيدانى عەشق شىتايە، خۆكۆشتە، سووتان
مەي خويىنى جگەر، زەمزمەيى موطرىبە گريان
پىويستى عەشق وايە: ئىطاعەت كە بە فەرمان
بۆ پەنجە دور و لەعلى كە پىنى لازمە جانان
ھەلرێژە دەسا ديدە سروسكت بە ژمارە

دلم بەستەيى زنجىرتە، بۆچى ئەپسىنى
قامم ھەموو بۆ عەشقە، بۆچى ئەرمىنى
ئەم ئاگرى عەشقە بەسە، بۆچى ئەدەمىنى
بازارى مەي و مەيكەدە بۆچى ئەشكىنى
بەم مەستىيە، بەم عىشودەيە، بەم چاوە خومارە

رڼوځی چيیه نه یکا به فیدا، فهوزی بی خیر
 که دایم له سجوودا نه بی، وهک راهی بی ناو دیر
 بر خذمه تی جانانه، که مهربه سته بی وهک شیر
 باکی چيیه همدی که دهمی خه نجر و شمشیر
 نه بر و ته که نه بری جگه ری، هر به ئیشاره^{۵۱}

(۳۶)

ته خمیس له سهر غه زه لی همدی (نه حمه دبه گی فه تاح به گ)

دهرده داری عه شقه دل، چیمه به سهر دهرمانه وه
 دهردی من دهرمانی کوا؟ چیمه به سهر لوقمانه وه
 باسی عه شقه گفت وگزم، چیمه به سهر سوحبانه وه
 من له عام چوومه دهر، چیمه به سهر ئینسانه وه
 ئیستا ئینسانم که چوومه مه سله کی حیوانه وه
 که فته کاری عه شقه جه سته م، وا مه زانه بی فهرم
 یا په شوکاوی ده سی حیلای ره قی بی سه گوهرم
 ئیرثی مه جنوونه، خه ریکی گه ردشی دهشت ودهرم
 شیت و شهیدایی نیگاهی چاوی مهستی دل بهرم
 پیکه نینم دی به کوشتن، چیم به سهر گریانه وه

^{۵۱} سه چاود: دهفته ری شاعیر.

چوومە بازارى مەحبەت، تیانەبوو شىتتى نەبى
جىلوھىيى عەزرا وو عىشودى چاودەكەي مەيلى نەبى
تىشكام لەو بەزمەدا، نەمزانى سەر جىيى پى ئەبى
كەس نەبوو داوینى ساقى بابدا، رەحمى بىي
خوینى من بۆچى ئەكاتە كاسەيى خووبانەو

من غولامى عەشق و چیمە لە باسى تاجى كەي
يا لە بەزمى مەيكەشان و قولقولى مینايى مەي
كۆرى عەشقە و رۆژى شىتتى، بەزمەكەي یارانە دەي
كولمى ھەلگىرسا وەكوو ئاگر، بە نوورى ئاوى مەي
دل وەكوو پەروانە چۆتە مەجلىسى سووتانەو

شىتتى عىشودە و نازم و كوشتەي نىگا و ئەبرۆيى تۆم
خۆش دەماغم، چونكە مەستى عەشقى رەنگ و بۆيى تۆم
دايما مەجنوون صیفات شىواوى جوست و جزیى تۆم
تاجدارى خوسرەوانم، چونكوو خاكى كۆيى تۆم
خاكى كۆي تۆ گەوھەرە، تاجە بەسەر سولطانەو

گەر رەقىب يەك شەو لە حالى عاشقان غافل ئەبوو
حیلە وو فىلى وەكوو سىحرى درۆ باطل ئەبوو
تۆوى ئوممىدم لە باخى وەصلییا كامل ئەبوو

ئارەزووی وەصلم لە هیجرانا ئەگەر حاصل ئەبوو
 جا دەبوو بمرم بە داخی یەکنەفەس هیجرانەو
 کەشفی روخسارت بە کئی ئەکرئ، وەکوو سیحری حەلال
 عیلم و فەننی عەصری حاضر تیا کوله و حیکمەت بە طال
 مژدەییکی خوشی هینا ئیمرو بۆم، بادی شەمال
 حاشییە زولفت عەیانی کردوو سیریری جەمال
 هەر وەکوو تەفسیری بەیضاوی بەسەر قورئانەو
 قەط رەقیب لیم ناگەرئ بمرم بە حالی خۆمەو
 بەلکوو رزگاریم لە دەستی تیری طەعنە و لۆمەو
 تا بە کوشتی دام بە موژگان، کەوتمە حالی خۆمەو
 خۆینی خۆمە کەوتە سەر لیوت، حەقە بیخۆمەو
 بیدە وەک ساقی کە دەیدا مە ی بە دەم مەستانەو
 موعجیزە عەشقە ئەبینی عاشقە و ئەدرئ لە دار
 یا لە کۆلانی غەما ئەمرئ، وەکوو کۆرپە ی هەژار
 بەشکراو رۆژی خۆی، ئەدرئ بە پیویستی قەرار
 من فیراری دەولەتم، ئەمما ئەسیری زولفی یار
 شاد و مەحزونم کە مەشهوورم بە دوو عینوانەو
 دوور لە تۆ -جانا- کەوا بئیرەنگ و بئروو مامەو
 بئ تەماشای ناز و عیشووی چاو و ئەبروو مامەو

لانه وازی هیجری تۆم، وهک طهیری ون بوو مامه وه
دهر نه که وتی، بۆیه بهم جهژنه بهر ژوو مامه وه
جهژنی من جهژنانهیی تۆیه به مال و جانانه وه
چینی نه گریجهت وه کوو ئۆردووی حه بهش که وتۆته روو
ئیسیتیلای کرد روژی رووت و چاو و ئه برۆ موو به موو
'فهوژی' وهک درویشه کان که وتۆته حاللی های و هوو
توو خودا رحمهت ببی، به سیه، ئیتر بنوینه روو
ئینتیظاری مانگه حه مدی، چونکه بهم سه ربانه وه^{۵۲}

(۳۷)

دللی گیرۆدهی زولف و خال نه بی
شهیدای عیشو بهی چاوی کال نه بی
ئاواته خوازی لیوی ئال نه بی
له بۆتهی عه شقا زیوی قال نه بی
ئه و دلّه -یا خوا- بهر خه نجهر درئ
وهک کۆتهی قه صاب له توپهت کرئ
سه ری شیواوی عیشوه و ناز نه بی
دهنگی وهک تهلی تار و ساز نه بی
پۆری خوراوی بازی ناز نه بی

^{۵۲} سه رچاوه: دهفته ری شاعیر.

له ریځه ی عه شقا به رده باز نه بی
ئه و سهره -یا خوا- جیځه ی سهر دار بی
به په نگ کراوی کووچه و بازار بی
چاوئ ریژراوی کلی خه م نه بی
فرمیسکی خوینی زور و که م نه بی
دنیای پرووناکی له لا ته م نه بی
بو وینه ی نیگار جامی جه م نه بی
ئه و چاوه -یا خوا- دایم بی نوور بی
خوراکی مار و دوویشک و موور بی
دهمی به دیکری یار نه کریته وه
زووخواوی جه رگی لی نه سړیته وه
شوگری جانانه ی پی نه دریته وه
گره وی عه شقی پی نه بریته وه
ئه و دهمه -یا خوا- ئه نجن ئه نجن بی
خنکاوی به حری غمی بی بن بی
پیئ گه رۆکی کووچه ی یار نه بی
له هات وچژدا بریندار نه بی
دایم ضعیف و دهرده دار نه بی
له کوته ی عه شقا گرفتار نه بی

ئەو پىيە -يا خوا- دايم ئەسىرى
 بەشى ھەر بەند و كۆتە و زنجىر بى
 عەقلى وەك عەبد و خەزمەتكار نەبى
 لە خەزمەت يارا فېداكار نەبى
 لە ساحەى عەشقا چابوك سوار نەبى
 لە حيلەى رەقىب ئاگادار نەبى
 ئەو عەقلە -يا خوا- بەشى شىتى بى
 خويىرى و كۆلانكوت، ھەر پاپەتى بى
 فەوزى كە سەرى بى سەوداى بوى
 دلى بى شۆر و بى نەواى بوى
 چاوى بى فرمىسك، بى دەواى بوى
 دەمى بى دەنگ و بى صەداى بوى
 پىي راكشاوى بى بەلاى بوى
 عەقلى بى فەر و خۆنماى بوى
 خەجالەتبارى بارەگای يار بى
 لە قاپىي عەشقا با شەرمەزار بى^{۵۳}

^{۵۳} سەرچاۋە: دەفتەرى شاعىر.

(۳۸)

باردهگایی عه شقه جیی ته جه لایه
له و مه قامه گه دا شه هنشایه
سه ر له جیی پی بنیره وادی عه شق
تی نه گه ی شوینی دل چ بالایه
سوجه گاهی خاص و عامه، کزی نیگار
پر له دهرویش و شیخ و مه لایه
تاقی نه برۆی نیگاره، که عبهیی دل
نه خشی یه زدانه، پر له مه عنایه
'فهوزی' رووی هه ر له یه ثروبه دایم
به هیوای لوطفی شاهمی له ولایه^{۵۴}

(۳۹)

موقته ضای عه شقه، شیت و شهیدا به
ویل و سه رگه ردی کیو و سارا به
به ئومیدی و یصالی وهک مه جنوون
قوچی قوربانی کۆچی له یلا به
خۆت له قورگی نه ههنگی لاده
پی رهوی کهشتیوانی ئالا به

^{۵۴} سه رچاود: دهفته ری شاعیر.

گوي له تانه ي ره قيبی سه گ مه گره
 روو له ئاسوی هیوا بکه و رابه
 خو به ته نیا پی گرتنت 'فهوزی'
 ری نه جاته له "ماسوا" لابه^{۵۵}

(۴۰)

بو چه پسه خانی نه قییم نووسیوه:

دوورو لاتی من نه تیجه ی ئیشی پیاوی ناکه سه
 نابهدی بو حالی من، وهک میوه ییکی زوورده سه
 با چه ویجه ش مه سکه نم بی، چه پسه خان، باکم نییه
 من غولامی لوطفی تۆم و لوطفی تۆ بو من به سه
 چونکوو تۆ نوطفه ی که سیکی رهمه ته بو خاص و عام
 بو خراب و چاکی خویشی دایما فیه ریاد پرده سه
 چه ضره تی شیخ، که رچی بی لوطفه له گهل ئەم موخلیصه ی
 مه بده ئی من مه حکمه مه، گوی ناده مه ئەم وهسوده سه
 'فهوزی' رووی کردۆته یه ثروب، چاوه پروانی رهمه ته
 باره گاهی مصطه فایه، جی هه ژار و بی که سه^{۵۶}

^{۵۵} سه رچاود: دهفته ری شاعیر.

^{۵۶} سه رچاود: دهفته ری شاعیر.

(٤١)

ئاره زووت گۆزی به ریگهی راستی حق بردنه
جیی نیشانکردهی رهسوولی کبیریا به رزنجهیه
بارهگاهی به رزی یه کتای ئه ولییا به رزنجهیه
پووکه ره به رزنجه، جیگای مردوو زیندووکردنه

جیلوهگاهی عیسای ثانی، نووربه خشی عاله مه
طهیری باخی وه حده ته، غه وواصی به خری رحمه ته
سه رگرووهی ئه ولییا، شابازی ئه وجی عیززه ته
نووری چاوی مورته ضا، مه حبووبی فه خری عاله مه
مورشیدی ریگهی حه قیقه ت، غه وشی ثانی، قوطبی دین
شیخ مووسایه، که وهک مووسا یه دی به یضای هه یه
بۆ گرووهی مونکیرانی که شفی بی هه متای هه یه
یاوه ری لوطفی خواجه و یاری "فخر المرسلین"

شه عشه ی خسترتنه دنیا نوظفه یی بابا ره سوول
جینشینیه حه ضره تی مووسا و عیسای ثانییه
هه ر که سی رووی تی نه کا بۆ دین و دنیای چانییه
پهرته وی نووری خواجه و زوبده یی ئالی ره سوول

مه نطیقه ی کورد پر له نووره، بۆته مه ئوای ئه ولییا
راسته ی که عبه ی کورده به رزنجه، شوعاعی نووری وهک

کاره با پرشنگ ئەدا، دیاره ههتا ئەوجی فەلەک
دەشت و دەڕ، شاخ و چیاى بۆته مەزاری ئەتقییا
هەلتوروشکاوه وەکوو سوالکەر لەوئەدا بۆ عەطا
'فەوزی' بییى مال و حال، دەستەپاچە و بی هونەر
شەرمەزار و لیۆبەبار و بی نهوا وو دەربەدەر
تا لە گیرفانى حەمییەت دێتە دەڕ، دەستی سەخا^{۵۷}

(۴۲)

شیری ئەبرۆی ناوەتە سەر چاوی مەست ئیمرو بە ناز
بۆ قرانی عاشقانه، ئەمری دا ئەو سەرچلە
تا لە بەرچاوی نەمینی، ئەو کەسەى ئەهلی دڵ
پۆری دڵ چۆن دەرنهچى -ئیتەر- لە چنگ شاهین و باز
مەسلەکی عەشق و مەحەببەت، زۆر گرانه و بی ئەمان
دڵ ئەسووتی، جەرگە ئەبرى، کاری عەشقە و سەرئەچى
عاشقە و پەلپەل ئەبى، ئەبیینی، یا بی سەر ئەبى
موقتەضای عەشقە ئیطاعەت، شەرطە بۆ مان و نەمان
سەر لەسەر ئەژنۆ بنى، رووی دڵ لە لەیلا کە و برۆ
بارەگای عەشقە، ئەبیینی جی تەجەللای دلبەرە

^{۵۷} سەرچاود: دەفتەری شاعیر.

سه د هه زارانی وده کوو مه جنوون له وئ دا بئ سهره
نابئ گوی بگری له ئه فسانه ی ره قیبه پیردو

عاشقی وه صلی، به دایم رووکه ره قاپی نیگار
خوینی دل برژئ له چاو، ئه ستیره بژمیره به شه و
تا به یانی صوبح ئه دا، ئه بیینی چاوت خویشی خو
دامه نت سووری له خوینا، ودهک گولاله ی نه و به هار

‘فهوزی’ چیم داوه له دنیا، بوته یارم دهردی ژین
لایئ رووز دهردی گوناوه، لایئ دهردی هیجری یار
شیت وویت و قوربه سهر، ئه گریم وده کوو هه ژار
چاره یی کوا؟ غهیری لوطفی “رحمة للعالمین”^{۵۸}

(۴۳)

شاهی دل ماته به دهس سواره و پیاده ی لاتوه
فه رزی شاییم شین ئه کا، وا له شکری غم هاته وه
مژده ی طالع هه میسان شه شده ری گیرایه وه
نهردی ئیقباله له ناوا، به ختی کئ ئه بیاته وه؟
چون شه راره ی مه عصییه ت دلمی گوشیه، بوته بهرد
خونچه ئاسا مهر نه سیمی لوطفی حق بیکاته وه

^{۵۸} سه رچاوه: دهفته ری شاعیر.

دامه نی عیسایی ثانیم گرتووه و لئی ناگه ریم
تا دلی مردووم به نووری لوطفی زیندووکاته وه
ههلتوروشکی 'فهوزی' لهو بهر قاپییه، جیی هیمنه ته
نوور به خشه صاحیبی، ژهنگی دلان ئه شواته وه^{۵۹}

(۴۴)

با فیراق بیکا به قهقهه س، سۆزی دل نابریته وه
سه ر له مهیدانی عهشق دا بی، گرهو ئه بیاته وه
نووری عهشقه قوووته تی دل، هیزی ئه ژنۆی عاشقه
بی نه سیمی لوطفی یار، خونچه ی هیوا ناگریته وه
جینشین قه سیم و سه حرایه جیگه و مه سکه نم
شۆری له یلایه له سه رما، تا ئه بهد نابریته وه
داغدار ی عهشقه دل، ساقی ده خیلتم، هیمنه تی
بی شووعای نووری مه ی، زاخاوی دل نادریته وه
های وهووی عاشق له تهکیه و خانه قادا، گهر نه بی
ناوی صوفی و شیخ و دهرویش، یا ره بی ببریته وه
'فهوزی' لاده، روو له عاله م، جیی هیوا کۆی دل به ره^{۶۰}
جیلوه گای یاره، گریی دل هه ر لهو ی ئه کریته وه^{۶۱}

^{۵۹} سه رچاوه: دهفته ری شاعیر.

^{۶۰} ئه م نیو بهیته وایش نووسراوه:

فهوزی لاده، روو له عاله م، جیی هیوا هه ر یه شروبه

(٤٥)

جی هیوام نیت، ئه ی فه له ک، دنیام بدهیتی نامه وی
رووت و قووتیم شاهیه، دیبام بدهیتی، نامه وی^{٦٢}
عه طری خونچه ی وه صلی یارم بولبول ئاسا دس که وی
نیعمه تی دنیا وو "مافیها" م بدهیتی، نامه وی
تاجی عه شقم وا له سه ردا، کونجی فه قره عیززه تم^{٦٣}
حیشمه تی ئه سکه ندهر و دارام بدهیتی، نامه وی
که ر له خاکی یه ثروبا جی هه لتوروشکانم بی
جامی جه م، تاجی که ی و کیسرام بدهیتی، نامه وی
چۆله رستی بو بکه م، دل به ر له دلمایه ئیتر
هه ر وه کوو مه جنوون چیا و سارام بدهیتی، نامه وی
من به شوعله ی چل چرای رووی یار ئه سووتیم، کافیه
وامیقی ئاواره نیم، عه ذرام بدهیتی، نامه وی
'فه وزی' من شیتی ویصالم، چیم له تالی و خوشیه
بی هیوای یار، جه ننه تولمه ئوام بدهیتی، نامه وی^{٦٤}

^{٦١} سه رچاود: دهفته ری شاعیر.

^{٦٢} له بریی "دیبام"، پښتر "کالام" نووسراود.

^{٦٣} له بریی "عیززه تم"، پښتر "مه سکه نم" نووسراود.

^{٦٤} سه رچاود: دهفته ری شاعیر.

(۴۶)

شۆڤشى عەشقه له سەرما، زەمزمەى لى نابرى
دل ئەبى زەردەشتى بى، قەط ئاگرى دانامرى
تانەيه كەوتۆتە سەر چاوم، لەتاو تانەى رەقىب
تا نەيه ئەو دلبەرە، ئەم تانەيه لانابرى
دل لەناو بۆتەى مەحەببەت دا نەسووتى و قال نەبى
هەرزەبى قەط مەشقى عەشقى دلبەرى پى ناگرى
نەشئەبى بادەى مەحبەت، دل لە عالەم دەرئەكا
بى شەرابى عەشق شعورى "ماسوا" لانابرى
سەر لە جىگەى پى بنى و چولى مەحەببەت بگرە بەر
پەپرەبى رىگەى مەحەببەت وا نەبى، سەرنەگرى
بۆيە دلبەر دلمى برد، تا يادى غەيرى ئەو نەكا
وا رەقىب بەم داخەوہ ئەتلىتەوہ، بۆ نامرى؟!
'فەوزى' نالینى نەبى، فرمىسكى چاوەرژى بە شەو
سالىكى رىگەى مەحەببەت وا ئەكا، جى ناگرى^{۶۵}

^{۶۵} سەرچاوە: دەفتەرى شاعیر.

نیوہبەتتى كۆتایی بەم شیۆدیەیش نووسراوہ:

شەوڤەبى پى ناكرىت و بى سەبەب رى نابرى.

شاعیر، لە دەفتەرەكەى خۆى دا، پىنج خستەكی حاجى میرزا عەبدوللای

كۆبى (خادیم) لێ سەر ئەم شیعەى خۆى نووسىوہتەوہ، كە لە ھەردوو

بەرگى "دیوانى خادیم" دا نییە و ئەمەیه:

غەيرى داغى دىل بە بىمارى مەھبەت نادىر
 چارەبى دەردىم بە لوقمان و فەلاطون ناكىر
 مەنەى شىنم بۇ ئەكەن، ياران عىلاجىم ناكىر
 "شۆرشى عەشقە لە سەرما، زەمزمەى لى نابرى
 دىل ئەبى زەردەشتى بى، قەط ئاگرى دانامىر"
 گەر موصەوویر بۆم بکىشى نەقش و تەصویرى حەبیب
 یا بە چاوى دىل بى جیلوهى جەمالى ئەو نەصیب
 وەرنە بیناییم وەکوو یە عقوب نەماو، ئەى طەبیب
 "تانە یە کەوتۆتە سەر چاوم، لە تاو تانەى رەقیب
 تا نە یە ئەو دلبەر، ئەم تانە یە لانا برى"
 قەط شەرابى عەشقى شیرین نابى، تا کوو تال نەبى
 دىل بە وەصلی راضى نابى، گەر بە مانگ و سال نەبى
 لە ذەتەى مەستى کەسى نایچىزى، صاحب حال نەبى
 "دىل لە ناو بۆتەى مەھبەت دا نە سووتى و قال نەبى
 ھەرزەبى قەط مەشقى عەشقى دلبەرى پى ناکىر"
 بەرگى گۆل بى تۆ لە چاوم کارى صەد نەشتەر ئەکا
 بادەبى ئەم بەزمە، ئیمە تووشى دەردى سەر ئاكا
 یەك نىگاھى نازى تۆ، کارى مەى و ساغەر ئاكا
 "نەشئەبى بادەى مەھبەت، دىل لە عالەم دەرنەکا
 بى شەرابى عەشق شعوورى "ماسوا" لانا برى"
 حوسنى لە یلا تا لە مەھمەل دا نەبى بۆت جیلوه گەر
 شەرطە وەك مەجنوون لە صەحرایی جنوون نەچىتە دەرد
 چارەبى دەردت ئەزانى چۆنە، ئەى خاكت بە سەر

(۴۷)

شیری برۆی کیشاوه، ئەمری داوه به چاوی
بۆ کوشتنی ئەوانەى کەوتوونەتە ناو داوی
گولەسوورە جوانەکەى باغچەى هیواى ژیانم
خوا رەحمت لە دل نى، ساتى ببییه میوانم
نرخى وەنەوشەى نەهیشت، بۆى عەطرى زولفەکانى
بازارى لەعلى شکان، سوورایى لیوہەکانى
ئەگریجەکانى ئەلئى ئۆردووی زەنگى و حەبەشە
رۆژى رووتى پەشیوہ، ئەو کافرە روورەشە
پەچە لەسەر رووت لادە، با رۆژى رووت دەرکەوئ
تا شەوقى رووت نەمىئى، شوعلەى کولمت سەرکەوئ
ساقى، بە عەشقى چاوی ئەو شۆخە نازەنینە
بینە شەرابى گولرەنگ، ئیمرو دلم غەمگینە

”سەر لە جیگەى پى بنى و چولى مەحەببەت بگرە بەر
پەیرەویی رینگەى مەحەببەت وا نەبى، سەرناگرئ“
عاشقى شەرطە کە ھەرگیز ئیستیراحەت شەو ناکا
چاوی خوونبارى لە جۆشى گریە ساتى خەو ناکا
دل خەيالى بوو کە غافل بىت و یادی ئەو نەکا
”بۆیە دل بەر دلمى برد، تا یادی غەیری ئەو نەکا
وا رەقیب بەم داخەوہ ئەتلیتەوہ، بۆ نامرئ؟“

گيژ و دهبهنگ و زارم، ئهسيري زولفي يارم
شيئي عيشوئي نيكارم، شيواوي لهنجهولارم
وهكوو مهجنوون به دايم ويلى هوبهئي لهيلا خوم
له ئاوهداني به دوور، وهحشي دهشت و چيا خوم^{٦٦}

(٤٨)

كاتي ئهحمهد فهوزي له ئهوهلي سالي ١٩٣٩مدا له ناحيهي
سهنگاووه بو ناحيهي سوورچي گوراوه، ئهههلبهستهي
بو شيخ مهحمود ئهفهندي ناردووه:

يا شيخ، بهو خواكهئي كهس نه ناسهكه
بهو فرستادهي بي هه راسهكه

به چوار هاوريكهئي له روثئاواوه
تا وه خورههلات مهشيان وه پاوه
شوييني يهكيئي و يارمهتي يهكدان
ريي خولاصييان وه يهك نيشاندان
وينهئي تو طووطيي دل بوته قهقههس
روح بهو بونهوه ئهژي و ئيتير بهس
ئهجا بهو پيرهئي كه پيي ئهنازي
بهبي دهسيسه و حيله و فيلبازي

^{٦٦} سهرچاووه: دهفتهري شاعير.

من به م حاله وه ئیداره ناکه م
ئه ستۆم شکاوه، پیم به نده راکه م
دل په شۆکاوی دووری له یلایه
وهک ئاسکی ته نیا له گه ل جییایه
له جیاتیی پیاله ی یاقووتی لیوان
زووخاو ئه چیژم شه و تاکوو به یان
دوورکه وته ی ولات بابان زه مین خۆم
ره هه نده ی جهوری تورکی بی دین خۆم
ئه وسا قبیله ی دل ئه برۆی نیگار بوو
په خشانى بالام زولفی دلدار بوو
گا مه ستي نه شه ی عه طری لیوان بووم
مه دهوشی عیشوه و له نجه ی جانان بووم
جامی جه مشیدیم رووی نازداران بوو
چقه ی خوسره ویم غونچه ی گولان بوو
هر وهکوو بولبول له م چل بژ ئه و چل
گولچنیم ئه کرد به ئاره زووی دل
ئێستا گیرۆده ی چییای سوورچی خۆم
هه مپازی وه حشی و هه رچی و په رچی خۆم
قه سه م به طورره ی زولفی موشکبار
به نیم نیگاهی چاوی پرخومار

به سه‌ری کولمی نازک نه‌ندامان
به مینای گهردن، به چای زه‌نه‌خدا
به که‌چی برۆی مه‌هوه‌شان قه‌سه‌م
به زره‌ی پیاله‌ی مه‌یکه‌شان قه‌سه‌م
شه‌و و رۆژ پیشه‌م هه‌ر واوه‌یلایه
دلی بی‌چاره‌م وا له‌ وه‌یلایه
ئه‌نيسم گریه‌ و شین و رۆرۆیه
ئومیدیکم بی، هه‌ر لوطفی تۆیه^{٦٧}

(٤٩)

له‌ لایه‌ن شیخ ئه‌حمه‌د غه‌نی (فه‌وزی)یه‌وه‌ کاتبی ناوچه‌ی
به‌رزنجه‌ بۆ ئه‌حمه‌د شوکری، که‌ ١٩٥٣/٩/٧ له‌ به‌رزنجه‌ بووه‌.

بای سوبح و سه‌حه‌ر، خیراکه‌ هه‌سته
رووه‌و بیاره‌ برۆ، مه‌وه‌سته
ئه‌م نامه‌ی منه‌ بۆ شوکری به‌ره‌
وه‌ک من ئه‌حمه‌ده‌ و خاوه‌ن جه‌وه‌ه‌ره‌
پاش سه‌لامکردن، وا بلی به‌ ئه‌و
رووکاته‌ قاییی خوا رۆژ و شه‌و

^{٦٧} سه‌رچاوه‌: ده‌فته‌ری "ئه‌شعاری ئه‌حمه‌د فه‌وزی"ی نه‌جمه‌دین مه‌لا.

بلى: رەفېقت فەوزىي گوناھبار
زۆر فېكرت ئەكات، ئەي براى بەكار
بەرزنجەت جى ھېشت، پروت كرده بيارە
بەرزنجە و بيارە موبارەك ديارە
ھەردوو شوئىنەكە جىگەي تەقوايە
قادرى و نەقشى پرووى لە يەك لايە
تەرىقەي نەقشى وەرگرە كاكە
خەتمە و تەھلىلە، بۆ ئۆۈە چاكە
بيارە مەكانى شىخ و مەلايە
بەرزنجەش ديارە نوور بەخشىي تيايە
عاقىبەت ئەمرى، ئەچىتە ژىر گل
بۆ خوا تى كۆشە، پىت ئەلئىم بە دل
دنيا بۆ ھىچ كەس نامىنى، ديارە
خواشناسىيەكەي چاكە لە بيارە
شاعىرى ئازىز، خوش لەھجە و شىرىن
چوويەتە خزمەتى شاعەلا ئەدەبىن
باوەرەت وابى 'شوكرى' بى گومان
بە شەو و بە رۆژ وان لەسەر زمان

حوببیت له دلی 'فەوزی' چەسپاوه
له دل دەرناچیت هەتا کوو ماوه^{٦٨}

^{٦٨} سەرچاوه: دهفتهری "شاعیر".

ئەمە شیعرنامەکەی ئەحمەد شوکری یە بۆ ئەحمەد فەوزی:
کاکێ بەرێزم، شاعیری ولات
سەلامی زۆرم بۆ تۆ بیت خەلات
بەری ئەم دنیات خوارد بە ڕووسووری
نۆشی گیانت بێ، مامی شینخ نووری
کۆچی خێر بکە، با بەس بێ دەسا
برۆ بۆ خزمەت شینخ عیسا و موسا
تا بێتەن بۆ لای "فخر المرسلین"
تکات بۆ بکات لای خوای عالەمین
وەها دیارە تۆ تاوانباری
نابیت بە شوکری، کاکە هەژاری
شینخ ئەحمەد غەنی نامەکەت یاوا
بۆچ منت کردووە بەی دین ئاوا؟!
له پانزەهێ ئیلوول گەیشته دەستم
سرووری خستە نیو دلەئێ پەستم
وەلامم دانۆ وەک ئەو قافییە
ئەم ئامۆزگارییەم بۆ تۆ کافییە
فەرمووتە گۆیا تێکۆشم خالە
ڕیگەئێ راست گرتن بێ درک و دالە
ئەم ڕیگە راستە من وام له سەری

ھەر لە شەقامۆ داومەتە بەرى
دەلیم: یا شىنخەم، ئاغام، ياخۇ بەگ
دەسکردى خۆيم، خۆم بۇ بکە بە سەگ
لالۇ كە وایی کلاوم لاره
کرده وەى خراپ خوا ناکات دیاره
خۇ خۇى کردوومی، ھەرچۇنى ھەلچم
مژدە بیئت بە تۆ بۇ بە ھەشت ئەچم
کەس بە دەسکردى خۇى نالیت خراب
گۇیا قابیلە بمکات بە کەباب
ناترسم بە خوا، بە قەد سەرى موو
ترسین بۇ تۆیە خالۆى ریش چەرموو
"لاتقنطوا"م من لە پینش چاوه
بۇ تاوانباران خوا دایناوه
وەک من بی سووچ و گونا بیئت کەسى
"ولا تقنطوا"ش نە بیئت، ناترسی
بۇ نەختى تاوان خوا بمسووتینی
فەرقي من و ئەو لە کوئ ئەمینى؟
فەرقيش بە وینەى ئاسمان و ئەرزه
ئیتىر تۆ بۇچی کەوتوویتە لەرزه؟
ئەگەر لیت خوش بى، ياخۇ خوش نەبى
بە داد و ھاوار ھیچ بە ھیچ ئەبى
لاچۆ با نەخوم، تەلاقم ھەر سى
ئەوى بترسى، ھەرگیز ناخەلسى (ھەمەجۆر، بەرگی یەكەم، ۱۹۶۱، ل ۲۶)

(۵۰)

تەخمیس لەسەر روباغیی مەحوی

بەزمی و یصالی عاشقانه و دەفتەری هێجرانه طەی
زەمزمەمە ی بۆس و کەنار و دەوقی دەس لەملانە دە
چیم لە جاھ و حیشمەتی جەمشیدە، یا کاووسی کە
هە ی لە ژن کەمتر، موعەططەل بۆچی نە یژەن لێ دە نە
ساقییا، ساقیت شکێ، بەس رابودەستە، بێنە مە
پێگەییینی عاشق و مەعشوووقە، ئۆخە ی، لێ گەرین
ئە و سەگە ی ناوی رەقیبە، با نە زانی، پێی مەلین
موختەسەب ئەستۆی شکا، ئیعلانە بۆ مەست ناگەرین
ئە و قورمساغە ی -ئەلین- پیری موغانە، پێی بلین
پیری ئاخرشەر، دەری مە یخانە تا کە ی دائەخە ی^{۶۹}

(۵۱)

دوعای باران لەسەر شیعری ئەحمەد شوکری تەخمیس کراوە

غەیری قاپیی رەحمەت، جی کوا -ئیلاهی- تا بچین؟
نیعمەتی تۆ گەرنەبی، چیی تر هە یە تا پێی بژین؟
مەرحەمەت کە، ئە ی خودایا، بە شقی "فخر المرسلین"

^{۶۹} سەرچاوە: دەفتەری "شاعیر".

هه‌وری ر‌حمه‌ت بێنه جون‌بوش، داب‌ریژی چین به چین
دهشت و ده‌ر، شاخ و چیا، تی‌راوکه "رب العالمین"

رووی زه‌مین ب‌ی‌ره‌ونه‌قه ئیم‌رۆ که وه‌ختی وه‌حشه‌ته
سه‌وزه‌گیا تینی نه‌ما، لاله له تینوانا ره‌شه
کی له لوطف و شه‌فه‌قه‌تی تو، یا ئیلاهی، ب‌ی‌به‌شه
ئاده‌میزاد که‌رچی عاصی پر‌گونا‌ه و رو‌وره‌شه
ب‌ی‌گونا‌ه ورده گیان‌دار و گ‌ژو‌گیای سه‌ر زه‌مین^{۷۰}

(۵۲)

سالی ۱۹۳۰ حکومه‌تی ئینگلیز له کوردی سوله‌یمانی،
عه‌سکه‌ری ئه‌گرت. نزیکه‌ی سی‌چواره‌زار عه‌سکه‌ری
گرت. قاضی شه‌رع عه‌سکه‌ره‌کانی ته‌حلیف (سویند) دا که
خیانه‌ت‌نه‌که‌ن. ئه‌حمه‌د 'قه‌وزی'ش ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی له
باره‌ی قاضی وت:

مه‌قصه‌دی قاضی له ته‌حلیفا وه‌هابوو، سه‌رکه‌وی
موعجیزه‌ی قورئانه، تا کافر به‌جاری ده‌رکه‌وی
خاچی هینا، نایه سه‌ر حو‌کمی خوا، به‌ئه‌تکی دین
به‌لکوو به‌ر لوطف و ویقایه‌ی هه‌ضره‌تی می‌جه‌ر که‌وی

^{۷۰} سه‌رچاوه: ده‌فته‌ری شاعیر.

رپورېدېشى قاپېبې شېرىعت، خه جله تې دهرگای خوا
 مهر قيصاصې جورمې تو بهر حوکمې پېغه مېهر که وې
 بۆ خۆى و ئه تباع و مه حارېمې هه موو
 کى غه زای وای بۆ ئه بې، سهر غه زوهدې خه بېهر که وې
 بۆ سېاسهت چاکه بېللا، با هه موو به عام
 نهوعى مېشوو له و مه گهن، بهر حوکمې باى صهر صهر که وې
 داخى قاضېم قهت له دل ناچېته دهر، جهننهت ئه که م (؟)
 تا کوو ئه م حه قه دهست ئه ولاده کهى حه يدهر که وې^{۷۱}

(۵۳)

له کفرى يادگارە:

حه سه بحالى فهوزى بۆ جهنابى شاکير ئه فهندېبې مه جرووم زاده،
 ۲۴ى جوماديلئه وهلى ۱۳۵۵-۱۹۳۶/۸/۱۲
 شاکير مه جرووم، هه تا ماوى، ئېلاهى نه مرى
 له قهضا په نجه مه ده، تا نه که وېته کفرى
 کافرى نېعمهت ئه وانهن به قه دهر راضى نېن
 گهرچى راضى به قه دهر، بوونه له ئېنعام بهرى
 بۆ ئه مه سهر بکه وېن، سه عيه که مان قه هقه رېيه
 نېسبه تى عار و ئه ده ب مايه وه بۆ دهر ده سهرى

^{۷۱} سه رچاوه: دهفته رى "ئه شعارى ئه حمه د فهوزى نى نه جمه دېن مه لا.

تیگه‌یشتن سه‌به‌بی قه‌هر و عه‌زابه و ذیلله‌ت
 بۆ ته‌ره‌ففوع به‌ خودا چارنییه، غه‌یره‌ز که‌ری
 تۆ به‌ کوردی ده‌خوری، ئه‌و عه‌ره‌بی، ئه‌م تورکی
 یار به‌ "توتوو" ده‌له‌قیئی سهر و ده‌یداته به‌ری
 بی ئه‌مه‌ل ماوه‌ عه‌مه‌ل، موزلیمه‌ موسته‌قبه‌لی تۆ
 کور به‌ده‌س خۆی نییه بی، ده‌بی ههر بگری
 جه‌ساره‌ت و طه‌عنه‌یی نائه‌هل و پروپوچی زه‌مان
 نه‌ره‌یه‌ی ده‌وقی نه‌ه‌یشتوو ده‌ ولاتی کفری
 دوینی وه‌ک جووجه‌له‌ بۆ دان ده‌گه‌را و گویری ئه‌دا
 ئه‌مرۆ بۆته‌ که‌له‌شیر، سه‌یری که‌، بگره‌ و بگری
 ثابیتی بی ئه‌مه‌ره‌ وه‌ضعی زه‌مان، سووری ده‌وی
 'فه‌وزی' وا چاکه‌ که‌ تۆش له‌م قصه‌یه‌ تی‌په‌ری^{۷۲}

(۵۴)

ئه‌ی که‌ژ و کیوی به‌رز و ده‌شت و چیا
 ئه‌ی هه‌موو وه‌خشییانی چۆلی خودا
 ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بنووسی خیر و شه‌رن
 ئه‌ی په‌ری و جینن و ئه‌ی مه‌لانی هه‌وا

^{۷۲} سه‌رچاوه‌: به‌ریز فه‌ره‌اد شاکیر مه‌جرووم، پنیشت وینه‌یه‌کی شیعه‌که‌ی
 به‌ سپاسه‌وه‌- خستووته‌ به‌رده‌ست.

ئۆيۈ شاھىدى باۋەرى من بن
بە رەسوۋلى قورەيشىي و بە خودا^{۷۳}

(۵۵)

(ھەر ئىسمى بەم نەوعە حىسابى بکە،
نەتىجە ۶۶ ئەمىنئەتەۋە كە اللەيە)

عدد هر که را دوچند کنيد
يك فزا بيدوش سهچند کنيد
طرح شش شش دهيد، باقى او
ضرب بنما، ولى به بيست و دو
شصت و شش گشت شود
عدد هرچه ميرسد انجا^{۷۴}

(۵۶)

تەئرىخى ويلادەتى كاۋەي كورى رەضاي كورمە لە ۲۱ى
مارتى ۱۹۵۴ لەدايك بوۋە:

نەورۆزە، جەژنى كاۋەيە، خۆشى بەشايەۋە
گولخەندەران دەمى بە خەندەيى شادى پزايەۋە

^{۷۳} سەرچاۋە: دەفتەرى شاعىر.

^{۷۴} سەرچاۋە: دەفتەرى شاعىر.

هاتوونه له نجه سونبول و نه سرین و یاسه مه ن
 نیرگس دهرات و چاوی به عیشوه کرایه وه
 سه وسه ن به نازده وه وتی: ته ئرخنی ئەم گوله
 خونچه ی چرۆی نیهالی هیوایه، گه شایه وه^{۷۵}
 ۱۳۷۳ هجری

(۵۷)

ته قریظی "ئه حمه ده فەوزی ئەفەندی"
 بۆ دیوانی "ئه حمه ده حمه مدی به گ":

گه رچی نالی و کوردیی و سالم له ده وره ی ماضییا
 صاحیبی دیوانی عالی بوون له شیعرێ کوردییا
 گۆیی سیبیه ت هه ر له ناوا مابوو، مه حوی پێی گه یشت
 خسته وه مه یدان، به جێ هه یشتن له عه صری ثانییا
 دایه به ر گۆچانی ته شبیه و به لاغه ت، رایفراند
 ئەو به یان و ئیستیعاره ی وا له شیعرێ حه مدی یا^{۷۶}

^{۷۵} سه رچاوه: ده فته ری شاعیر.

^{۷۶} سه رچاوه: "دیوانی ئەحمەد حەمدی بەگ"، دەستتووسی ئامادەکراوی
 نه جمه دین مه لا، ۱۹۳۴.

(۵۸)

تهخمیس لهسه ر شیخری حافظ

ئه تهوئ ریگهیی حهق بگری، وهیا ببیه مهلهک
یا له دهس نه فسی شه یاطین خه لاصیته گه رهک
دامه نی ئه و کهسه بگره، که وتوویه به فهلهک:
من نه آنم که زبونی کشم از دست فلک
چرخ برهم زنم ار غیری مرادم گردد^{۷۷}

(۵۹)

تهخمیس لهسه ر شعری مهتهوئ

روو له قایی مصطه فا که و خاکی یه ثروب بگره بهر
جا به سۆز و گریه وه، برژینه خویناوی جگر
تا نه مامی ئاره زووت نه شوونماکا، بیته بهر
وهک جه نابی مهتهوئ فه رموویه تی: ئه ی بی خه بهر
"گر نبودی ناله" نی را ثمر
نی جهان را پر نکردی از شکر^{۷۸}

^{۷۷} سه رچاود: دهفتیری شاعیر.

^{۷۸} سه رچاود: دهفتیری شاعیر.

(۶۰)

تەخمىسى خۇمە

طالبى دىنيا وو دىنى، ھەلمەكېشە ئاخ و ئاھ
پروكەرە يەثرۇب، ئەبىتە خاۋەنى ئىقبال و جاھ
خويندى ئەم شىعرە، فەۋزى، كافىيە بۇ ئىتتىباھ
اوليا را ھست قدرت از الە
تير جستە باز گرداند ز راھ^{۷۹}

(۶۱)

لە سالى ۱۹۳۰دا ئەم روباعىيەم بۇ جەژنەپىرۋزى نووسى
بۇ مەرحووم ھەپسەخانى نەقىب كە لە بەغدا بوو:

گريانى بەكول بۇ ھەدەرى خوينى شەھيدان
فرمىسكى ھەزىنەنى بى باوكى ھەتيوان
پارائەۋە وو شىۋەنى صاحىب مەرى تالان
بەم رۆژە ئەلەين جەژنە، نە بىللا، نە بە قورئان^{۸۰}

(۶۲)

ئەم روباعىيەم لە بجىلەۋە لە عەقرە
بۇ قائىمقام جەلال صائىب نووسى:

^{۷۹} سەرچاۋە: دەفتەرى شاعىر.

^{۸۰} سەرچاۋە: دەفتەرى شاعىر.

فیتنه و فهسادى شورطه، ژيانى نه هیشتوه بؤ كه س
هه رچی ئه بینى ئه لئى: یا خوا بئ فه ریادره س
ژيانى ئیمه له ناو ئه م چیا یه، گهر مابئ
شنه ی شه مالى نیهال جه لاله ددینه به س^{۸۱}

(۶۳)

ته ئریخی "نادی چه مچه مال"

ئه م نادیه ئه بینى، كه چهن ریک و پیک و چهن جوانه
بؤ کۆمه لئ یه کیتی و کۆبوونه وه ی براکانه
ته ئریخه که ی بیینه، چ رهنگینه وه ک به هار
رازوده به شه صتیه ر و مینا و صوول^{۸۲} و ره یحانه^{۸۳}

^{۸۱} محهمه دجه لال کوری مه لائه حمه د صائیب کوری مه لاقادری قهره داخی یه
(۱۸۹۳-۱۹۶۱/۷/۱۲)، خوینده وار و کاربه ده ستیکی رۆژگاری خۆی بووه و
وه زیفه ی قائیمقامی له رانیه، ئاکری، ره واندز، چوارتا، چه مچه مال و ئامیدی
دیوه (له باره یه وه بروانه: پیشکەوتن: یه که مین رۆژنامه ی سلیمانی ۱۹۲۰-
۱۹۲۲، ئاماده کردن سدیق صالح و ره فیق صالح، چاپخانه ی شفقان، سلیمانی،
۲۰۱۲، ل ۲۶).

^{۸۲} صوول: سوول، پلوسک.

^{۸۳} سه رچاوه: ده فته ری شاعیر.

(٦٤)

بۆ سەر كېلى گۆرۈم

كوردىم، بە كوردى بووم، بە كوردى ئەژىم و مردنى من
بۆ كوردىيە، بە كوردىيە ئايىن و دىنى من
تەلقىنەكەم بە كوردى لەسەر قەبرەكەم بخوینە، مەلا
تا نەشلەژى، بېرسى مەلايك لە ژىنى من^{٨٤}

(٦٥)

بۆ قونسولى دەولەتى ئىران
تەبرىكى نەورۆز بە فارسى:^{٨٥}

آتش گرفت دى شد و بنمود رخ بهار
جمشیدوار گل به سر شاخ شد سوار
سوسن زبان گشوده به اعزاز
نوروز نو مبارک و روز تو پایدار

بە كوردى:

ئاگرى نەورۆز ئىشارەى رۆيىنى زستان ئەكا
يادگارى كاودى، بەرزى وەطەن ئىعلان ئەكا
وا لەسەر تەختى چلە، خونچە بە عىشوە و نازەوہ

^{٨٤} سەرچاوە: دەفتەرى شاعیر.

^{٨٥} نەجمەدىن مەلا لە پىشەكى ئەو چوارىنەيەدا (مىناى شكستە، بەرگى
سێنەم، ١٩٣٥، ل ٢٠١) ئەوہى نووسىوہ.

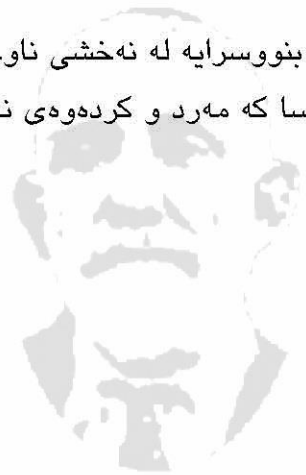
جەژنە پیرۆزی ژن و پیاوانی کوردستان ئەکا^{۸۶}

(۶۶)

قور بپیوم، حەقمە شینی حال و بآلی خۆم ئەکەم
عەرضو حالچی نیم، رەفیقان، شینی مالی خۆم ئەکەم^{۸۷}

(۶۷)

کردهوهی عالهەم بنووسرایه له نهخشی ناوچهوان
دەرئەکەوت ئەوسا کە مەرد و کردهوهی نامەرد چییە!^{۸۸}

بنکە ی ژین

^{۸۶} سەرچاوە: دەفتەری شاعیر.

^{۸۷} سەرچاوە: دەفتەری شاعیر.

^{۸۸} سەرچاوە: دەفتەری "ئەشعار" ئەحمەد فەوزی"ی ئامادەکراوی
نەجمەدین مەلا.

بنکھي ژين

وینہی چند لاپہرہ کی دہتری شاعیر

بسم الله الرحمن الرحيم

ای که زود گویا به زود داشت و عجا
 ای که بگو و چشمانی چو لاله خنده
 ای که بوی و چمن دای مه لاله لکده
 ای که بوی و خنجر و سحر
 ای که زود گویا به زود داشت و عجا
 ای که بگو و چشمانی چو لاله خنده
 ای که بوی و چمن دای مه لاله لکده
 ای که بوی و خنجر و سحر

یارب و رحمت سیدی کو نایب
دروغ حسن زاهر بی مراد
خجین مراد و خوش کوه را
دایم سید حایه ایما ختم
نفس شیطانی را لم یسرما
خود کرم به سرو احداث نام
در دیوان عشق از ترنما و خرم
سیر و احسانه و زار و گام نام
به زاری و شکام روز و دلاده
سنگ در که در ترنمای عطف نام
برای پیش نه دور به تا و نام
نه تو نبشده و عشق سدا کرم
شکونی ترنمای تا و نام کرم
رم هر در که به عشق تو سید

خود را به هیولای لطف خدا

گاہ صحابہ شاہ انقبیاء

دل و دلجو و دیرد سرورده
جی پنداره پیرله اسرارده
جوان کاره پای نوزی ایمانه
گاف تشنگه گامنه

تختیوس سرخو تا به خنجر نو برآیدم

چو که در آید زده خنجر نو تا به خنجر نو
چو که در آید زده خنجر نو تا به خنجر نو
چو که در آید زده خنجر نو تا به خنجر نو

نسرته و ناله در دلم که خنجر نو تا به خنجر نو
چو که در آید زده خنجر نو تا به خنجر نو

دل چو که در آید زده خنجر نو تا به خنجر نو

چو که در آید زده خنجر نو تا به خنجر نو
چو که در آید زده خنجر نو تا به خنجر نو
چو که در آید زده خنجر نو تا به خنجر نو

چو که در آید زده خنجر نو تا به خنجر نو

چو که در آید زده خنجر نو تا به خنجر نو

چو که در آید زده خنجر نو تا به خنجر نو
چو که در آید زده خنجر نو تا به خنجر نو
چو که در آید زده خنجر نو تا به خنجر نو

چو که در آید زده خنجر نو تا به خنجر نو
چو که در آید زده خنجر نو تا به خنجر نو
چو که در آید زده خنجر نو تا به خنجر نو

چو که در آید زده خنجر نو تا به خنجر نو
چو که در آید زده خنجر نو تا به خنجر نو
چو که در آید زده خنجر نو تا به خنجر نو

چو که در آید زده خنجر نو تا به خنجر نو

چو که در آید زده خنجر نو تا به خنجر نو
چو که در آید زده خنجر نو تا به خنجر نو
چو که در آید زده خنجر نو تا به خنجر نو

تختین در کور کور
 ردتا به مصلحت عالم سیر بیکه به
 تا نه می آردت کشش کما و سیر به
 گزیندن ناری ناری ناری

خجانی ناری ناری ناری

ردوتا به مصلحت عالم سیر بیکه به
 تا نه می آردت کشش کما و سیر به
 گزیندن ناری ناری ناری

تا نه می آردت کشش کما و سیر به

که ام که به ناری ناری ناری
 بر کون آنکه ناری ناری ناری

که ام که به ناری ناری ناری
 بر کون آنکه ناری ناری ناری

۹۵
 قدر بیسوم قدر شین جلاله لے ضم کریم
 رضی کریم رضی کریم رضی کریم

بنگهی زین

چهند لایه پره یه کی "نه شعاری نه حمده د فهوری" - نه جمه دین مه لا

— ۱ —

اشعاری احمد فوری افندی کوری حاجی شیخ

تخمیسی احمد فوری له سر غزلی شیخ فوری

جلوه گاهې نوره حله لوه تخانه یی خاصانه شه و
 چینه یی اسراره سر پر شه دلی عرفانی شه و
 کینه سوویتی بلیه یی آگری سوزانی شه و
 خوت بهاریزه له آهی دل برینداری شه و
 نه ک خوانا کرده گیرابی دوعای نالانی شه و

دل به شوکاموی فراق و دلی به حرای شور به تم
 سیه و گریانی به دایم یو ته جزئی خلقتم
 خونی لی نه تکی له هجرانا دله یی پرر محنه تم
 یاوه رویارو نه نیم آه و نه شک حسرت
 آفری نه یی بارکده ای دیده یی گریانی شه

— ۲۱ —
احمد فوری صلی ۱۹۵۱ م

لہ سینہم دہنگی واوہ یلایہ ہم سر
نہ لیں تشریفی دولہ رنایہ ہم سر
سر رم سے متوورہ سینہم وہ کک کمان
حیریکہ ی دل وہ کونہ ی وایہ ہم سر
وہ کو واقع لہ خوینا دل نہ گہ وزی
سہیدی غمزہ کہ ی عذرایہ ہم سر
قد ہم بہ و جاوہ نہ بروی نازہ نینت
لہ دووری تو دلم سہیدایہ ہم سر
بہ نوری عشق یار نہ گری وجودم
لہ مجاس دا وہ کو لہ میایہ ہم سر
جگہ رہ نہ برری لہ سارہ ی جاوہ کانی
چہ سر بہ ستہ چہ بئی یہ روایہ ہم سر

سوکواری احمد غونزی له وفاتی کمال آتا تورک دا

کور دیکي شمال له مش به خوینه وه
 روو به پیکه نیک ده م به جوینه وه
 نه هات به ریدا ده ک تیر نه فری
 خوینی فطومی له رووی نه سرری
 بانگی کرد کوردان سین بوو به سایی
 مژده بی لیثان باوکی تورک روپی
 ابو جهلی کورد شدادی ناکام
 [تبت یداه] تا آخر که لام
 روپی بو — قه رجی می خوئی له وی گرت
 کورد رزگاری بوو له ده ست جرت فریت

— ۴۰ —

بوت تاریخہ کہی اُمر وہ ہا یہ

کور دان بہ یہ کدم بکہ ہ رایہ

کہ ل گہ ل ہی و بجن بلین بہ یہ کدم

روح اتا تورک چوبہ جہنم

$$۱۴۵۷ = ۹۸ + ۱۷ + ۶۷ + ۶۰۷ + ۷۱۰$$

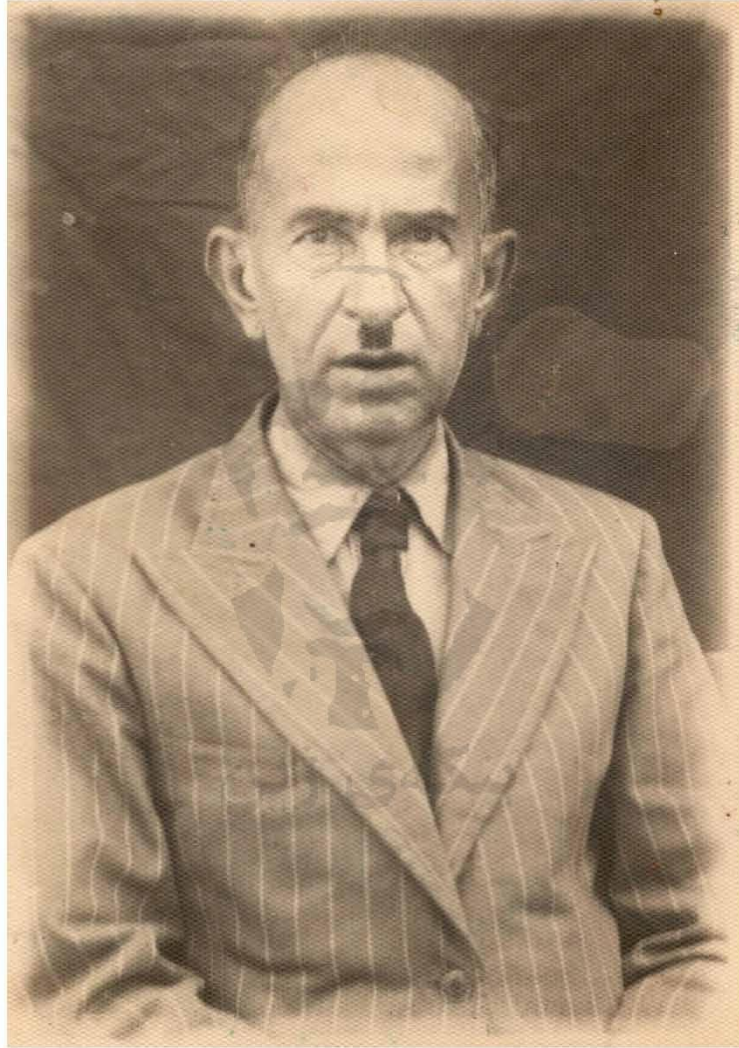
تاریخہ کوچی اتا تورک کمال

بہ حسابی ۱ بجد

صاحب خزائن و صاحب کافز محرم زادہ
۱۱۷۱ھ و ۱۱۷۲ھ

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

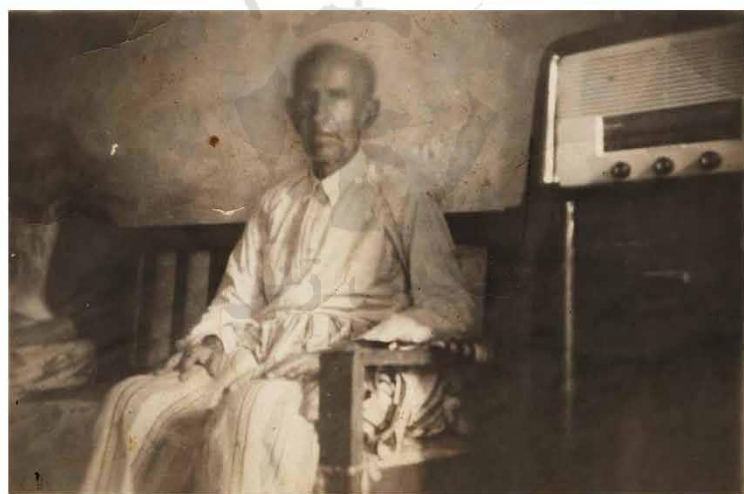
وينه

ئەحمەد فەوزى

۱. چرۆ شېخ رەزا ۲. ئەحمەد فەوزی ۳. کاوھ شېخ رەزا

ئەحمەد فەوزی

۱. نازدین (کچی شاعیر و هاوسه‌ری شه‌هید شه‌هاب) ۲. عه‌تی‌خان (هاوسه‌ری شاعیر) ۳. کاوه شیخ رەزا ۴. نه‌سرین (کچی شاعیر)

۱. شیخ رەزا (کورپی شاعیر) ۲. چرۆ شیخ رەزا ۳. عه‌تی‌خان ۴. کاوه شیخ رەزا - ۱۹۵۹/۲/۲ به‌فره‌گه‌وره‌که

۱۹۵۶/۹/۲۵ به مونسسه به تی هاتنی و دلی عه هدهوه له ده ربه ند [ی بازیان]

۱. شینخ رهزا (کوری شاعیر) ۲. ئاقتاب سه یید هادی (هاوسه ری شینخ رهزا)
 ۳. ئه حمه د فهو زی ۴. کامه ران شینخ رهزا (له باوده شی ئه حمه د فهو زی دا) ۵. چرۆ
 شینخ رهزا ۶. کاوه شینخ رهزا ۷. نازهنین (کچی شاعیر و هاوسه ری شه هید شه هاب)
 ۱۹۵۶/۹/۲۰

۱. به‌دیعه (کچی شاعیر) ۲. عه‌تی‌خان ۳. چرو شیخ به‌زا

۴. ئه‌حمه‌د فه‌و‌زی ۵. کاوه شیخ به‌زا

۱۹۵۶/۳/۱۸ گه‌ره‌کی شیخان - سلیمانی